



FLOSAR

GLASILO OB PRAZNIKU OBČINE PODVELKA 2019



20. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE PODVELKA



Beseda urednika

Flosarja letos pot vodi iz Lehna, vasice pod Pohorjem, po potoku v kraj v dolini, ki mu je potok dal ime – PODVELKA. Kraj, ki je že od nekdaj povezoval okoliške pohorske kraje z dolino, ob izlivu Velke v reko Dravo pa z mostom ljudi na desnem in levem bregu, je danes upravno središče istoimenske občine. V vaški skupnosti Podvelka skupaj praznujmo občinski praznik.

V imenu uredniškega odbora vam, spoštovanim bralkam in bralcem, želim obilo veselja ob prebiranju vrstic naših avtorjev.

*Aleksander Golob,
odgovorni urednik*



OBČINA PODVELKA

Podvelka 13 - 2363 Podvelka
telefon: 02 876 95 10
faks: 02 876 62 16
obcina@podvelka.si
<http://www.podvelka.si/>



Koroška

FLOSAR,

glasilo ob prazniku Občine Podvelka

- Izdajatelj:** Občina Podvelka, Podvelka 13, 2363 Podvelka
- Odgovorni urednik:** Aleksander Golob
- Uredniški odbor:** Anton Kovše, Drago Selič, Ivanka Vomer, Maja Valente, Miran Pušnik, Sebastjan Lipuš in Aleksander Golob
- Jezikovni pregled:** Maja Valente, prof.
- Fotografije:** arhivi posameznikov in društev
- Grafična podoba in tisk:** Tiskarstvo in knjigoveštvo Grešovnik
- Naslovnica:** Podvelka - avtor fotografije: Aleš Neumeister
- Naklada:** 1.100 izvodov
- Elektronski naslov:** flosar.podvelka@gmail.com

Nagovor župana

Spoštovane občanke in občani!

Vesel in ponosen sem, da vas lahko nagovorim ob že dvajsetem prazniku Občine Podvelka, hkrati pa tudi prvič v novem mandatu, v katerega smo stopili lani v pozni jeseni in tudi že začrtali smernice razvoja in delovanja naše občine v prihodnjih 4 letih. Nakatere projekte nadaljujemo, nekaj pa bo tudi novih.

Razpoložljiva investicijska sredstva so namenjena za:



INVESTICIJE PO VAŠKIH SKUPNOSTIH V LETU 2019



VS KAPLA

Obnova sanitarij v gasilskem domu
Vodovod Kapla
Večnamenski plato na župnijskem vrtu Kapla
Vodovod od Pirpama do odcepa za lovsko kočo Kapla
Etnološki muzej



VS OŽBALT

Rekonstrukcija mosta na cesti Čas–Ginek
Kolesarka Ožbalt
Avtobusno postajališče Vurmat za smer MB
Oskrba s pitno vodo v porečju Drave – 3. sklop
Odkup vodovoda Vurmat
Odkup prostorov Pošte Ožbalt
Energetska sanacija kulturnega doma Ožbalt



VS LEHEN

Obnova gasilskega kombija
Vodovod Lehen
Voda na igrišču Lehen



VS PODVELKA

Obnova gasilskega kombija
Parkirišče pri Podvelki 12 in 12a
Rekonstrukcija JP št. 819771 Podvelka–Gotjenk
Ureditev pokritega prostora za smeti pri blokih
Podvelka 30 in 36
Oskrba s pitno vodo v porečju Drave – 3. sklop
Obnova KD Podvelka
Sanacija stare OŠ Podvelka



VS BREZNO

Obnova gasilskega kombija
Kolesarka Koželnik–Ropič–Štimpah–Javnik
Rekonstrukcija LC št. 347082 Brezno–Remšnik,
odsek Rižnik–Lakoše
Parkirišča Brezno 71, 71a in 71b
Oskrba s pitno vodo v porečju Drave – 3. sklop
Obnova KD Podvelka

SKUPAJ	2.143.171,00 €
Od tega:	
Kohezija	329.760,00 €
Državni proračun	546.935,00 €
23. člen ZFO-1	178.006,00 €
Občinski proračun	1.088.470,00 €

SKUPNI PROJEKTI

Urejanje cest
 Sanacije po neurjih
 Križišče med G1/1 in R3-704
 Širokopasovni internet
 WiFi4EU
 Regionalni programi – projekti
 KOCEROD
 Ureditev ekoloških otokov
 Odkup zemljišč
 Projektiranje stanovanj
 Urbana oprema
 Spominska obeležja
 Športna dvorana

V naših vaških skupnostih smo s skupnimi močmi od leta 1998, odkar je občina Podvelka samostojna, uspeli realizirati veliko projektov, ki so izboljšali kakovost življenja v naših krajih. Tudi v prihodnje se bom skupaj z občinskim svetom in občinsko upravo trudil za napredek vseh petih vaških skupnosti.

Seveda pa vemo, da je vsak občan v naši občini pomemben delček, ki nam s svojimi prispevki, idejami, predlogi in vizijo prispeva k uresničitvi napredka.

V Vaških skupnostih Brezno, Kapla, Ožbalt in Podvelka imamo veliko pomladka, saj so vsi vrtci polni. Žal pa je že nekaj let vrtec v Vaški skupnosti Lehen prazen. Z novim šolskim letom 2019/2020 pa

prav tako ne bo pouka prve triade, ker je premalo učencev.

Najbolj slovesen dogodek ob praznovanju občinskega praznika bo slavnostna seja s podelitvijo občinskih priznanj. Dobitnikom iskreno čestitam z željo, da bi še naprej z veseljem in zanosom delali v skupno dobro.

Letos je pripravo dogodkov ob praznovanju občinskega praznika prevzela Vaška skupnost Podvelka.

Organizatorjem želim uspešno izvedbo prireditev, vse pa vabim, da se jih udeležite in jih s tem nagradite za njihov trud, sebi pa popestrite poletne dni.

Veliko veselja tudi ob prebiranju občinskega glasila, letos prihaja Flosar na vaše domove že petnajsto leto zapovrstjo.

Bodimo ponosni na to, kje smo doma in od kod izviramo.

Iskrene čestitke ob občinskem prazniku in na snidenje v prazničnih dneh.

*Anton Kovše, ing.
 Župan Občine Podvelka*

Obvestilo!

Občina Podvelka obvešča, da je na spletni strani Občine Podvelka (<https://www.podvelka.si>) z dnem 27. 5. 2019 objavljen Javni razpis o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in spodbujanje razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Podvelka v letu 2019.

Vse zainteresirane vabimo, da svoje vloge pošljejo do vključno petka, 30. 8. 2019. Razpis bo v primeru neporabljenih sredstev na posameznih postavkah odprt do 4. 11. 2019. Vljudno vabljeni k oddaji vloge.

Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2019

BRONASTI GRB OBČINE PODVELKA PREJMETA MOŠKI PEVSKI ZBOR KUD LEHEN IN FRANC PLANINŠIČ

MoPZ KUD Lehen je aktiven že vrsto let. Od prvotnega mešanega pevskega zbora so se nato fantje odločili za resen pristop k delu in s pomočjo zborovodje g. Lovra Čučka pričeli z intenzivnimi vajami in nastopi, najprej samo v domači vaški skupnosti, z leti pa so nastopili že tudi v sosednjih občinah in širše. Najpomembnejša prireditve, ki brez našega MoPZ ne bi imela pravega čara, je prav gotovo proslava pri Pomniku NOB na Urbančevi lovski koči v Lehnu in seveda samostojni Božični koncert, ki ga vsako leto prirejajo ob božično-novoletnih praznikih. Sodelujejo pri prireditvah ob materinskem dnevu, ob dviganju majskega drevesa in proslavi ob 27. aprilu, dnevu boja proti okupatorju. V lanskem letu, ko je bila osrednja proslava ob občinskem prazniku ravno v naši VS Lehen, so sodelovali na osrednji prireditvi ob prazniku naše občine. Udeležujejo se tudi raznih prireditev znotraj Občine Podvelka kot so: rez potomke najstarejše trte v Breznu in seveda tudi v jesenskem času trgateg omenjene trte. Udeležujejo se prireditev tudi izven naše občine, kot je prireditev Vranov let v Lovrencu ter na tekmovanjih območnega srečanja odraslih pevskih skupin.



MoPZ KUD Lehen prejme Bronasti grb Občine Podvelka za pomemben prispevek pri promociji kraja Lehen in Občine Podvelka.



Franc Planinšič je član KUD-a Lehen in MoPZ KUD-a Lehen. Je povezovalni člen med vodjo zbora in predsednico KUD-a, tako da koordinira delo zbora. G. Planinšič je tudi zelo aktiven član UD Vila vse od njegove ustanovitve. Kot amaterski igralec je vključen v večino dramskih del in komedij. Z veseljem se spremeni

v otroški lik, romantičnega princa ali modreca. Svojo umetniško žilico pokaže tudi v avtorskih pesmih z ljubezensko ali domoljubno tematiko, kjer opisuje misli ob raznih življenjskih dogodkih ali preizkušnjah. Svojo zbirko avtorskih pesmi je predstavil v literarnem večeru. V obdobju od 2010 do 2014 je bil tudi član VS Lehen.

Franc Planinšič prejme Bronasti grb Občine Podvelka za delo na družbenem področju v kraju in Občini Podvelka in za dejanja, ki se odražajo v humanem odnosu do soljudi.

PRIZNANJE ŽUPANA:

- TURISTIČNO OLEPŠEVALNO DRUŠTVO BREZNO-PODVELKA
- DRUŠTVO UPOKOJENCEV BREZNO-PODVELKA
- KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA PODVELKA
- ZVEZA ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV PODVELKA
- LOVSKA DRUŽINA PODVELKA
- ZDRUŽENJE BORCEV ZA VREDNOTE NOB RADLJE OB DRAVI, KRAJEVNA ORGANIZACIJA PODVELKA
- KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO BREZNO-PODVELKA

ZAHVALO ŽUPANA PREJMEJO:

- VAŠKA SKUPNOST PODVELKA
- DRUŠTVO INVALID BREZNO-PODVELKA
- DRUŠTVO ZA ŠPORT IN REKREACIJO SPLAVAR BREZNO-PODVELKA
- DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA BREZNO-PODVELKA
- OSNOVNA ŠOLA BREZNO-PODVELKA, ODDELEK VRTEC PODVELKA
- PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO BREZNO-PODVELKA
- HERMINA ROPOŠA
- MIRKO KOGELNIK

Zlate petke:

- Nina Mravljak
- Špela Helbl



Dobitnici zlatih petk

Priznanja za najlepše urejen posamezni objekt v letu 2019:

- VS Lehen: Mira in Jožef Vomer
- VS Podvelka: Verica Osvald
- VS Brezno: Karmen in Boštjan Podlesnik
- VS Ožbalt: Marija in Rajko Tertinek
- VS Kapla: Andreja in Ludvik Pavlič

Priznanje za najlepše urejeno vaško skupnost v letu 2019 prejme VS Kapla.

Vaška skupnost Lehen

Leto 2018 je bilo za Vaško skupnost Lehen zelo pestro. Tu se je namreč odvijala osrednja proslava ob občinskem prazniku Občine Podvelka 2018. Zvrstilo se je več prireditev.

Prvo prireditev je pripravilo ŠD »DRVAR« Lehen 21. julija 2018. Na športnem igrišču je potekal nogometni turnir veteranov in turnir KMN v malem nogometu za ekipe vaških skupnosti Občine Podvelka.

KO borcev za vrednote NOB Podvelka je 28. julija 2018 pripravil spominsko slovesnost v čast prvi pohorski četi pri Pomniku NOB ob Urbančevi koči v Lehnu.



Slavnostna seja Občine Podvelka je bila 1. avgusta 2018, kjer so bila podeljena priznanja Občine Podvelka najzaslužnejšim občanom. Med njimi so priznanje prejeli tudi trije vaščani Vaške skupnosti Lehen.

UD VILA je 3. avgusta 2018 v večnamenskem prostoru Podružnične šole Lehen uprizorila premiero komedije: Zet in tašča – eksplozivna zmes. Komedija je vse prisotne gledalce dobro nasmejala.

In napočil je 4. avgust 2018. Že zgodaj v dopoldanskih urah so se pričele priprave na vaške igre na travnatem igrišču. Udeleženci vaških iger ter člani ŠD so pripravili poligon in vse pripomočke, da so lahko igre potekale kar se da v športnem in



Podelitev priznanj dobitnikom bronastega, srebrnega in zlatega grba Občine Podvelka



Komedija: Zet in tašča – eksplozivna zmes

prijateljskem vzdušju. Iger se je udeležilo vseh pet vaških skupnosti. A ker zmaga le ena in to najboljša ekipa VS, je že drugo leto po vrsti pripadalo prvo mesto ekipi VS Lehen.

Med igrami je bilo uprizorjeno nudenje nujne medicinske pomoči ob nenadnem zastoju srca s pomočjo AED.

Program SVIT je pri PŠ Lehen pod vodstvom usposobljenih interpretatorjev (zdravstvenih delavcev) prikazalo napihljiv model debelega črevesa in njegov namen pri komunikacijskih dejavnostih Programa Svit.

Ob 19. uri se je v prireditvenem šotoru pričela osrednja slovesnost s podelitvijo priznanj in zahval župana ter podelitvijo pokalov najboljšim ekipam vaških iger.

PGD Brezno-Podvelka je v sodelovanju s PGD Ribnica na Pohorju in PGD Ožbalt priredilo ob



Vaške igre Lehen 2018



Izvedba uprizorjenega zastoja srca in program SVIT

mesecu požarne varnosti gasilsko-reševalno vajo. Vaja je potekala v soboto, 3. novembra 2018 pri Podružnični šoli v Lehnu. Po končani vaji je sledilo za vse obiskovalce in člane PGD druženje ob peki kostanjev.

In katerih pridobitev smo se lahko veselili v lanskem letu? Dograjena je bila škarpa in nameščena ograja pri travnatem igrišču in asfaltiran je del ceste na Rdečem Bregu v dolžini 800 m odsek Hudej – vodohran. Prestavljen je oglasnik pri PŠ Lehen in asfaltiran je del ceste od Urbanca do Kačiča.

V poznih jesenskih dneh se je članom VS Lehen iztekel mandat. Z zadovoljstvom lahko rečem, da smo ponosni na vse pridobitve v VS Lehen. Seveda pa vsega tega ne bi bilo, če nam ne bi prisluhnili: župan Občine Podvelka g. Anton Kovše, podžupan in občinski svetniki ter vsa občinska uprava, za kar se jim iskreno zahvaljujem.

Nov sestav VS Lehen se je konstituiral na prvi seji 17. 12. 2018. Vsi novo izvoljeni člani Vaškega sveta Lehen se bomo trudili, da bomo delali v dobro in razvoj naše VS. Zato si tudi v tem mandatu želimo dobrega sodelovanja z županom Občine Podvelka g. Antonom Kovšetom, vsemi člani občinskega



Čistilna akcija Lehen 2019

sveta, občinsko upravo in seveda z vsemi društvi v Vaški skupnosti Lehen.

Tako smo že v prvih spomladanskih mesecih letošnjega leta poprijeli za delo. Sodelovali smo pri izvedbi prireditve ob materinskem dnevu, ki so ga pripravili učenci skupaj z učitelji PŠ Lehen. V začetku meseca aprila smo izvedli čistilno akcijo. Akcije se je udeležilo kar nekaj vaščanov, ki jim čisto okolje, v katerem živimo, nekaj pomeni. Najbolj pa smo ponosni na najmlajšega udeleženca, ki se skupaj s starši že od svojih prvih korakov udeležuje čistilne akcije. Tilen je lahko vzor marsikateremu tudi starejšemu vaščanu.

Majsko drevo smo postavili 28. aprila 2019. Daroval ga je g. Viktor Lopert, za kar se mu najlepše zahvaljujemo. Pripravili smo kratek kulturni program v sodelovanju z MoPZ KUD Lehen in UD VILA . Pri organizaciji pa je sodelovalo tudi ŠD »DRVAR« Lehen.



Postavitev majskega drevesa 28. aprila 2019

Zaključenih dogodkov v letu dni je bilo kar nekaj. Želim si, da bi bilo tovrstnih dogodkov s skupnimi močmi vaščanov čim več tudi v prihodnje.

*Tajnica VS Lehen
Marija HRASTNIK*

VS Podvelka v preteklem letu

Priznam, moral sem malenkost poškiliti v prejšnjo izdajo glasila Flosar, da sem se spomnil, kje se je pisana zgodba sploh končala ...

Torej, spoštovane sokrajanke, spoštovani sokrajanil! Leto je zopet naokoli in ponovno je čas, da se ozremo nazaj ter pogledamo, kaj vse se je dogajalo v Podvelki v času od lanske izdaje glasila Flosar.

Lanska zgodba se je zaključila z uspešnim projektom Turistični dan v Podvelki, zato se bom lotil nadaljevanja pisanja kar pri občinskem prazniku 2018. Le-ta se je lani odvijal v vasici Lehen na Pohorju.

Kljub temu da se vsako leto odvija praznovanje občinskega praznika v drugi vaški skupnosti, k celotni zgodbi prispevamo krajanji vseh vaških skupnosti občine, saj aktivno sodelujemo pri realizaciji programa vaških iger.

Vroč avgustovski dan je bil kot nalašč primeren za izvedbo tekmovanja, kjer so se med seboj tekmovalno a pošteno pomerile ekipe petih vaških skupnosti. Žal se naša ekipa v igrah ni izkazala najboljša, a kljub temu so tekmovalci in navijači Podvelčanov ostali prešerne volje, kot se dogodku pritiče. Smeh, zabava in dobra volja so bili edini cilji, ki so jih morali naši tekmovalci doseči in to so opravili z odliko!

Delo Vaškega sveta Podvelka se je po končanem prazniku umirilo, poletje se je počasi poslavljaljo, minila je tudi jesen in sledilo je praznično okraševanje Podvelke.

Z lepo prireditvijo, ki smo jo v sodelovanju z vrtcem Podvelka pripravili za vse navzoče, smo zaokrožili naš štiriletni mandat sodelovanja v Vaškem svetu Podvelka. Ostali smo zvesti tradiciji in vzgojiteljici izročili bon v vrednosti 100 €, ki je namenjen za nakup potrebščin in igrač našim najmlajšim. Za lepo popotnico pa smo novim članom Vaškega sveta Podvelka kupili tudi popolnoma nove noveletne luči, ki so park pod vrtcem obarvale v magično modro in nebeško belo barvo.

Ne pozabimo omeniti, da so tudi tokrat mamice otrok poskrbele za sladke dobrote, Vaški svet Podvelka pa za topel čaj in kuhano vino, s katerim smo si ogreli prezeble prste.

Ker je december čas, ki ga posvetimo druženju z družino in s prijatelji, smo bili zelo veseli posebnega druženja, ki se je odvijalo v kulturnem domu Podvelka, z naslovom Zgodilo se je leta 1912 na božični večer.



Čudovito poslušanje zgodbe o resničnem dogajanju iz leta 1912, ki je bilo obogateno s predstavitev fotografij območja, kjer se je zgodba dogajala, ter razstavo predmetov, ki se navezujejo na zgodbo, je pripravil član KUD-a g. Mirko Kogelnik. Z go. Hermino Ropoša sta ustvarila magično atmosfero in nas z zgodbo popeljala več kot 100 let v preteklost ter nam pričarala čudovit večer. Po povratku v leto 2018 smo večer sklenili s prijetnim druženjem in glasbenim programom.

Tik pred koncem leta so sledili tudi prevzemi mandatov, kjer se je ustvarila nova ekipa Vaškega sveta Podvelka z nekaterimi starimi in tudi novimi, svežimi obrazi. Hitro po novem letu so staknili glave, kjer so že začele padati prve ideje in so bile postavljene prve smernice za izvedbo občinskega praznika, ki se letos odvija v Podvelki. Načeli so tudi temi: čistilna akcija 2019 in postavitve mlaja.

Kar kmalu po prvih sestankih je prišel čas, da se krajanji ponovno zberemo. Cilj zбора je bil očistiti Podvelko, posledično pa to s seboj prinese druženje, dobro voljo in »skupinski izlet v naravo«.

6. aprila 2019 smo se v velikem številu odpravili na vse konce naše vaške skupnosti in opazili, da se



trend onesnaževanja okolja z odlaganjem odpadkov v naravo izjemno izboljšuje. Čistilno akcijo smo zaključili z malico na zbirnem mestu pri kulturnem domu.

V pozdrav prihajajočim praznikom (dnevu upora proti okupatorju in prazniku dela) je novopečena ekipa Vaškega sveta Podvelka organizirala postavitve mlaja. Obiskovalci so k postavitvi pripomogli z dajanjem navodil iz varnega parkirišča pred Občino Podvelka, predpriprava terena je bila zagotovljena s strani članov Vaškega sveta Podvelka, celotno zadevo pa je realiziral izkušen in hiter g. Drago Garmut. Izjemno visoko drevo, katerega vrh je ponosno pozdravljal tudi krajanje Brezna in Javnika, so za slavnostni dvig uredili krajanje z veliko mero znanja in predvsem dobre volje.

Naj za konec izkoristim to priložnost in povabim vse bralke in bralce glasila Flosar na praznovanje občinskega praznika 2019, ki bo letos potekalo v Podvelki. Člani Vaškega sveta Podvelka, ki so v vlogi organizatorja celotne prireditve, se že od prevzema



mandatov močno trudijo in vse moči usmerjajo v kvalitetno izpeljan dogodek, ki bo potekal v mesecu avgustu. Zaradi želje po čim številčnejši udeležbi so se odločili za pametno potezo in datum praznovanja praznika prestavili na predzadnji vikend meseca avgusta.

S prijetnimi pozdravi

Sebastjan Lipuš



V Ožbaltu je vedno fajn!

Čas kar nekako prehitro beži mimo nas. In tako velikokrat minejo dnevi in meseci brez, da bi si utegnili vzeti čas za sosede, sokrajane in prijatelje. K sreči pa so majhni kraji kot je Ožbalt še vedno tisti, kjer se sokrajani vsaj nekajkrat na leto družimo in preživljamo skupne trenutke. In tako Ožbaltčani z veseljem pričakujemo tradicionalna druženja.

Prihod Dedka Mraza razveseli predvsem otroke. Veseli pa smo ga tudi odrasli, saj nas tisto eno decembrsko popoldne ponese v praznično vzdušje. Lansko leto so otroci prvič pričakali Dedka Mraza kar v obnovljenem kulturnem domu. Darila pa je Dedek Mraz vseeno tradicionalno razdelil pri praznično okrašeni jelki. Kljub mrazu smo uživali ob palačinkah in topli pijači.

Tradicionalno se družimo tudi v času prvomajskih praznikov, ko postavimo majsko drevo, v večernih urah pa zakurimo še kres. Kljub temu da so prireditve vsako leto podobne, ostajajo tradicija, ki nam vsem veliko pomeni. Letošnje leto smo se za prvi maj tudi ponovno podali skupaj na Grilov vrh.

In tako vsako leto ponovno uresničimo naš slogan V Ožbaltu je vedno fajn!

*Saša Tertinek
VS Ožbalt*



Le kaj vidiš na tej Kapli

Na začetku leta me je nekdo vprašal: »Le kaj vidiš na tej Kapli?« Odkrito? Ne znam odgovoriti. Tako kot ne znam odgovoriti, kaj vidim v črtastih vzorcih majic, v nogometu in kaj ne vidim v cvetači. Kaj vidim? Vidim cerkev, igrišče, šolo, gozd in naravo, medtem ko čutim pripadnost in dobre spomine z dobrimi ljudmi. Morda je pa že vprašanje zastavljeno preveč racionalno. Morda se vrzel slehernika onkraj hribov kaže ravno v pomanjkanju predanega in srčnega dela, v zavedanju svojih korenin ter sledenju svojemu osebnemu poslanstvu.

Na Kapli nimamo prave gledališke dvorane, pa smo kljub temu priča izjemnim dramskim predstavam. Zaradi oddaljenosti kraja od večjih mest ni prave možnosti za vodene športne treninge, pa se kljub temu športno udejstvujemo vsaj 3-krat tedensko. Učitelji kombinirajo pouk z več razredi vzporedno, pa učenci vseeno znajo Povodnega moža na pamet. Starejši nimajo univerz za tretje življenjsko obdobje, pa se kljub temu družijo in izobražujejo. Otroci nimajo telovadnice, pa vseeno izstopajo po telesni pripravljenosti. Nimamo kolesarskih poti, pa kljub temu beležimo dobrih sto sezonskih kolesarskih vzponov. Nismo v Googlovem uličnem pogledu,



pa ljudje vse bolj spoznavajo naš kraj. Morda nas ravno primanjkljaji prisilijo, da delujemo skupaj in formiramo različne skupine interesov, prevzemamo pobudo in z medsebojno povezanostjo dvigujemo utrip našega velikega srca.

Da na Kapli sledimo trendom, se med drugim kaže tudi v aktivnostih na družbenih omrežjih. Šest društev oziroma skupin frekventno objavlja novice in dogodke na družbenem omrežju Facebook, ki je danes primaren vir informacij in vodilna platforma





kot urednica vseh medijev. Število sledilcev nekaterih strani Kaple bistveno presega število prebivalcev, kot zanimivost pa lahko dodamo, da je ena rekordna objava Športnega društva Kapla dosegla 12262 ljudi in sprožila 394 interakcij. V 21. stoletju, ko so sporočila izjemnega pomena, se zavedamo, da lahko nadaljevanje te prakse bistveno dvigne promocijo kraja in odpre nove priložnosti za turizem. Z namenom dodatnega približevanja mladim smo v sklopu Vaške skupnosti Kapla aktivni tudi na družbenem omrežju Instagram, kjer tedensko objavljamo zanimive narečne fraze in fotografije.

Čeprav se je za nekatere morda slednji odstavek bral kot preozko omejen na mlade, je smiselno pripomniti, da naša družbena omrežja povezujejo generacije različnih starosti. Premalo nas je, da bi iskali starostne razlike, zato gradimo svoj vzpon na spoštljivem odnosu in razumemo ter podpiramo raznolike interese. To potrjujejo številne akcije, shodi in prireditve, kot so bili v tem letu novoletni

pohod, pustno rajanje, abonma komedij, šolska dramska predstava, čistilna akcija, Florijanova nedelja, cerkveni pevski zbori, nogometne tekme, razstava »spominčice«, organizirani kolesarski vzponi, postavitve majskega drevesa, izdelovanje velikega »pegla«, lovska razstava, šolske prireditve in še bi lahko naštevali. Ob navedenem spoznamo, da naša družbena mreža ne izhaja iz družbenih omrežij, temveč razteza svoje korenine v daljno preteklost kraja, kjer je bila medsebojna povezanost vedno primarni izvor vsakega življenjskega smisla. Družbeni mediji so zgolj kot nega omenjene vezi.

Ko nas naslednjič kdo vpraša, kaj vidimo v svojem domačem kraju, predlagam premislek o smiselnosti odgovora. Je sploh mogoče logično argumentirati? Kdor ne čuti pripadnosti, ne bo razumel. Kdor čuti pripadnost, ne bo potreboval odgovora.

*Jani Pavlič,
predsednik VS Kapla*



Oris vasi Brezno - od izvora do 20. stoletja

Pred prihodom Rimljanov na širšem območju vasi Brezno ni videti stalne poselitve ali kakršnekoli človeške aktivnosti. Eden izmed vzrokov, zakaj je temu tako, je bil močno razraščan in neprehoden gozd, ki je omejeval naselitev. A vendar so v naši neposredni bližini, v Jami pod Herkovimi pečmi blizu Remšnika, odkrili ostanke jamskega medveda, alpskega svizca, bizona ter številnih drugih živali. Izkopavanja so tudi razkrila obtočene prodnike, verjetno so služili kot preprosto orodje, kar priča, da je bil človek na območju Dravske doline aktiven že v času ledene dobe. Vendar posebnih najdb, ki bi dokazovale, da so ljudje ledene dobe bili redno naseljeni ali se zadrževali v Breznu, ni.

V času kamene dobe je na našem območju zaznati prvo krčenje gozdov. Priča temu je najdena kamnita kopača iz sadovnjakov na Spodnji Kapli, toda o redni poselitvi še ni moč govoriti. Aktivnost krčenja gozdov se je nadaljevala v rimski dobi, saj so bile v okolici Ožbalta in v Breznu (severno od župnišča) najdeni sledovi rimske ceste, ki bi lahko bila predhodnica srednjeveške »kraljeve poti«. Znano

je namreč, da je v rimski dobi skozi Dravsko dolino peljala cesta iz Ptuja v Virunum (glavno mesto province Norik) na sedanjem Gosposvetskem polju v Avstriji.

Po končani rimski eri je sledilo priseljevanje slovanskih ljudstev. To obdobje je zavito v tančico skrivnosti, saj nimamo nobenih oprijemljivih virov, kako točno je selitev potekala. Slovenci naj bi prišli v Dravsko dolino iz dveh strani: z zahoda nekako do Brezna in Podvelke, z vzhoda do Selnice ob Dravi in Ruš. Vmes je bil neprehoden gozd. To dejstvo je vplivalo na oblikovanje narečja, kajti nekatere značilnosti koroškega narečja segajo do Ruš in Selnice ob Dravi. Kasneje pa je redko naseljena pobočja Kozjaka in Pohorja poseljeval benediktinski samostan iz Št. Pavla v Labotski dolini, ki ga je ustanovil Engelbert I. Spanheim.

Odločitev Engelberta I. Spanheima, da leta 1091 benediktincem podari svoj grad in cerkev v Št. Pavlu, je pomenila prelomnico v zgodovini Brezna. Meniški red je grad spremenil v samostan in v smeri Dravske





doline začel sekati pragozd in graditi župnišča, ki so kasneje prerasla v vasi. V tem času Brezno vstopi na zgodovinsko prizorišče, saj se ime kraja prvič pojavi v uradnih listinah. Leta 1147 se Engelbertov sin Bernard odpravi na križarski pohod v svete dežele in pred odhodom opatiji Admont z listino obljubi prejetje nekaterih njegovih obsežnih posestev med Vrati na zahodu in Breznom na vzhodu (inter Chemenaten et Frezen). Da je župnišče Brezno bilo do neke mere pomembno, priča listina iz leta 1196, v kateri je papež Celestin III. varstvo nad ecclesiam Vresne cum silva (cerkev Brezno s pripadajočim gozdom) prepustil Št. Pavlu. Nadaljnje omembe kraja v srednjem veku se velikokrat omenjajo v povezavi s cerkvijo in faro Brezno kot središčem lokalnega dogajanja.



Na prehodu v novi vek je bilo Brezno majhen kraj s cerkvijo, župniščem in morda zgolj nekaj posvetnimi stavbami. Spokojno in pobožno življenje vaščanov je leta 1532 zmotil »obisk« turške vojske. Kot je razvidno iz virov, je vojska Sulejmana Veličastnega ob vračanju iz Dunaja oropala cerkev in si vzela nekaj hrane za na pot. Kolikšno je bilo pustošenje in,

ali se je vaščanom uspelo poskriti, ni znano. Toliko bolj hudo je bilo pustošenje kuge (16.–7. st.), ki je v vas prišla in odšla neslišno in pustila veliko število žrtev. Zahrbtna in tiha bolezen je v vas prišla skupaj z okuženimi »flosarji«, ki so se ustavili v splavarskem pristanišču (lenštat), lociranem ob »Breznškem« potoku. Splavarjenje je bilo, poleg poljedelstva in kmetijstva, najpomembnejša gospodarska dejavnost prebivalcev Brezna v novem veku, les se je vozil vse do Novega Sada in Beograda. A še vedno sta glavni vir preživetja predstavljali poljedelstvo in živinoreja. Kot je razvidno iz urbarjev župnije Brezno, so »Brezničani« na njivah sadili oves, rž in skorajda nič pšenice. V hlevih pa se je slišalo kruljenje svinj, prav tako so bile nepogrešljive krave, kokoši, kopuni in kakšna ovca.



V 18. stoletju je vas Brezno premoglo cerkev, župnišče, žago ob »Breznškem« potoku, brod ob potoku Velka, splavarsko pristanišče, kamnit most in nekaj kamnitih stavb, med katerimi je bila od leta 1770 gostilna, ki je nosila številko Brezno 2. Ob izlivu Potočnikovega potoka (Wriesen Bach) je stal leseni most in Pubacherjeva kmetija ter druga žaga, od koder je pešpot vodila od Dietnarevega in Renatovega vrha. Na Dietnarjevem vrhu je bila v 19. st. ogromna posest, katere lastnik je bil najpremožnejši prebivalec katastrske občine Brezno, Pankrac Narat. Med bogatejše ljudi gre tisti čas šteti tudi Franca Dietingerja in Jožefa Sonnsa, ki je bil »breznški« gostilničar in trgovec z lesom, kasneje celo deželni poslanec. V tem obdobju se je na Slovenskem začel narodni preporod, ki ga je bilo čutiti tudi v naši vasi. Da se Brezno kot kraj prvič pojavi v pisnih virih v slovenski obliki, je eden izmed pokazateljev tega.

Andraž Koželnik

Na obisku pri jubilarantih

Obiskati jubilate je vsako leto prav posebno doživetje. Iz vsakdanjika, v katerem danes živimo na »visokih obratih«, prestaviti hitrost potovanja v umirjen tek in se v pogovoru z občani vrniti v tiste »stare cajte«. Tudi v tem letu sem obiskal 4 jubilate, ki so dopolnili 90 let.

Zofija Kraser



V deževnem nedeljskem dopoldnevu se pripeljem na kmetijo Helbin na Kapli. Domači me prijazno sprejmejo, povabijo v hišo in pogovor steče kar sam od sebe.

Zofija se je rodila na kmetiji pri Liženku na Kapli. V mladosti sta ji družbo delala brata Tone in Jože. Šolo je obiskovala na Kapli. Kasneje je delila usodo večine mladih in služila na kmetijah. Bila je dekla na kmetijah pri Štrableku, Odomu in Kolarču na Breznem Vrhu. V Kolarčevi kajši je tudi dalj časa živela. Spoznala je partnerja Lojza in skupaj sta se razveselila sinov Lojzeta in Toneta ter hčerke Mojce.

Vedno je rada skrbela za otroke in usoda življenja je hotela, da je spoznala Franca, s katerim sta si

ustvarila dom na Janževskem Vrhu. Družina se je kmalu povečala. Stanko, Anica in Vanč so prinesli novo veselje v hišo. Ob številnih otrocih ni lahko biti gospodinja. A Zofija je ta »poklic« opravljala z veseljem. Rada je skrbela za živali, predvsem svinje in kure. S pridnim delom na vrtu in njivi se je pogosto razveselila bogatega pridelka, ki ga je zmeraj delila med otroke. Tudi šivala in štrikala je rada otrokom.

Čeprav je bilo življenje v hišici na Janževskem Vrhu skromno, je bila tam zelo srečna. Žal jo je v jeseni življenja najprej zapustil Franc, kasneje pa še sin Stanko. Takrat jo je prijazno sprejela hči Mojca z družino na Kapli.

Zofija je zelo verna. Žal ji vid peša, zato pa rada posluša, kadar je na sporedu maša. Razveselila se je zmeraj, kadar je zaslišala kakšno pesem, pa tudi zapela je rada. Posebno vesela pa je, kadar ji vnuk Damjan zaigra na harmoniko.

Pogovor z Zofijo se je bližal koncu in ob slovesu smo si podali roko z besedami: »Pa srečno ...«

Pot sem nadaljeval v dolino, proti Radljam ob Dravi, kjer sem v domu starostnikov obiskal naslednjo jubilaranko.

Olga Kolečnik

Gospo Olgo zmotim ob počitku po kosilu. Obiska se zelo razveseli. Usedem se na stol ob postelji in ob pogovoru si zapisujem naslednjo zgodbo.

Olga se je rodila na Šentvidu v družini, ki je štela 6 otrok. V šolo je hodila v Vuhred. Tik pred 2. svetovno vojno se je družina preselila na Remšnik. Tam jim ni bilo lahko. Olga pripomni: »To je blo križovo živleje.« Očeta so ob začetku vojne odpeljali v ujetništvo v Nemčijo in mama je morala sama skrbeti za otroke. Kasneje je mama prodala junca, da je z denarjem omogočila možu vrnitev domov.

V mladosti je spoznala Štefana, s katerim sta živela v Vuhredu. Skupaj sta se razveselila otrok Irene, Štefana, Marjane in Tonija. Skupaj so se selili v Brezno in kasneje na Rdeči Breg.



Maks Kašman

Prijazno me sprejmejo v domu hčerke in v pogovoru ob mizi nastanejo naslednje vrstice.

Maks se je rodil na kmetiji Liženk, na Kapli. Na mogočni kmetiji je bilo tudi veliko otrok, skupaj 10.

V šolo je hodil na Kaplo, kasneje je mladost prekinila grenka preizkušnja – vojna. K sreči Maksu ni bilo treba k vojakom. Lastnik žage, Potočnik, se je v Mariboru potegnil zanj z besedami: »Saj ste že vse brate vzeli, eden pa mora doma za kmetijo skrbeti.« Tako se je k sreči izognil služenju nemške vojske.

Po vojni je 2 leti služil vojaški rok v Puli.

Leta 1955 sta z bratom začela graditi hišo v Potočnikovi grabi, ki jo je kasneje sam dokončal.

Tukaj sta si z ženo Ivanko ustvarila družino. Rodili so se jima otroci Branko, Tone, Majda in Franek.

Prvo službo si je poiskal v tovarni dušika v Rušah. Zaradi neustreznih razmer v tovarni, ki so slabo vplivale na zdravje, se je odločil poiskati novo službo.

Zaposlil se je v Mariboru v podjetju Gozdno gospodarstvo, na Kosarjevi ulici. Delo je opravljal v okoliških krajih skoraj 25 let. Kasneje so mu dodelili delo v obratu v Ožbaltu. Tam so ga določili za cestarja v domači Potočnikovi grabi. To delo je opravljal do upokojitve.

Mož je delal v gozdu kot sekač, sama pa je skrbela za otroke in opravljala številna gospodinjstva dela. Za stanovanje je pogosto služila in doda: »Starejša dva sta na njivi gor zrasla.«

S pridnim delom sta z možem ustvarila prijeten dom na Rdečem Bregu.

Kasneje se je tudi zaposlila v bližnjem Marlesu, kjer je delala 11 let, do leta 1983.

Žal se je tega leta morala posloviti od moža, ki ga je premagala bolezen.

Kasneje je skrbela tudi za vnuka Primoža in Andreja. Posebno skrb je namenila njenemu šolanju.

V letu 2013 se je odločila, da si zaradi bolezni in visoke starosti poišče nov dom v domu starostnikov v Radljah ob Dravi. Tukaj je zelo zadovoljna z oskrbo, posebej pa se razveseli, kadar jo kdo obiše. Ob zaključku pogovora se Olga še enkrat zahvali za obisk, sam pa obljubim, da jo ponovno obišem ob izidu Flosarja.

Pot nadaljujem proti Lovrencu na Pohorju, kjer me že pričakuje naslednji sogovornik.



Maks je vedno imel rad glasbo. Tudi na inštrumente je vedno rad zaigral. Pri plehbandi je igral klarinet. Imeli so celo kapelnika, ki se je pripeljal s Trbonj, da jih je učil. Glas o plehbandi se je hitro razširil po okoliških krajih, zato so jih tudi povabili na Kaplo, da so ob birmi zaigrali pred cerkvijo. Žal so za nagrado od policije dobili položnico, ki so jo morali poravnati, da so se izognili zaporu.

Maks še danes rad zaigra na harmoniko in ponosno pove, da ima veselje do harmonike tudi vnuk Primož, zato je še posebej vesel, kadar ga obišče.

Od Maksa se poslovim z besedami, da se kmalu vidimo, ob izidu glasila.

Pot iz Lovrenca me vodi v Javnik do zadnje jubilatke.

Marija Štelcer

Ob prihodu me prijazno pozdravi v družbi hčerke Olge.

Razvije se pogovor, ki mu sledijo naslednje vrstice.

Marija se je rodila na Breznem Vrhu. V družini je bilo 6 otrok.

V šolo so hodili na Remšnik. Do šole je bilo 2 uri hoda, zato so mlajši otroci to pot težko premagovali. V mladosti je kmalu izgubila mamo, zato je že kot otrok doma morala opraviti veliko gospodinjskega dela. Ker je bilo doma veliko dela, ji ni bilo treba služiti na drugih kmetijah.

Pri 18-ih letih se je preselila k teti v Potočnik. Tukaj si je poiskala delo pri zadrugi in gozdni upravi.

Ko je dopolnila 24 let, se je razveselila rojstva hčerke Olge, 3 leta kasneje pa se je poročila z Ivanom Štelcerom. Živeli so v Potočniku nad nekdanjim gasilskim domom.

Po poroki je mož rekel, naj bo gospodinja, on pa bo hodil v službo. Delal je v gozdnem gospodarstvu, različna dela. Najprej je s konji spravljaj les, kasneje je opravljal delo merilca.



Kasneje so si kupili hišo v bližini, kjer so si ustvarili nov dom.

Marijo je vedno veselilo delo v naravi. Doma je redila živali, skrbela za vrt, njivo in pogosto pomagala sorodnikom na Kapli in Remšniku pri kmečkih opravilih.

V veliko veselje ji je bilo tudi vezenje prtov.

Tudi cerkev je rada obiskala ali se družila s krajani na družabnih dogodkih, ob dnevu žena ali kakšnih drugih veselih priložnostih.

Ob skrbi za svojo družino je tudi z veseljem pomagala drugim. Posebej nečaku, ki mu je nudila dom v času šolanja.

Marija je v življenju veliko pretrpela, a hkrati svojim bližnjim namenila veliko dobrote in ljubezni. V zadnjih letih zaradi bolezni živi pri hčerki, ki ji to dobroto ljubeče vrača.

Aleksander Golob

Beseda naših osnovnošolcev

Božično-novoletna pesem za mamo

*Draga mama, zelo te imam rad,
ne samo ta zimski čas,
ko pada sneg in na potokih je led,
ampak tudi ko trava zeleni
in vse cveti.*

*V novem letu ti želim
vse najlepše,
vse najboljše in
najbolj zanimivo,
najbolj zdravo,
najbolj srečno življenje.*

Tvoj Valentino, 6. r.

Odsev drugačnosti v moji domovini

*Veliko ljudi se rodi s kakšno težavo
in sprejmemo jih drugače.
Nikoli pa ne čutimo tega kar oni.
Velikokrat na ulici zagledamo Rome in
predsodki o njih se prikraadejo na plano.*

*Tudi oni so ljudje, ki potrebujejo podporo
in želijo biti del naše družbe.
Res je, da se ljudje razlikujemo,
a vsi si želimo bližine in topline.*

*Drugačnost je krasna in včasih obetavna,
ljudje pa prevečkrat pozabimo na
prijaznost, enakovrednost in enakopravnost
ne glede na videz.*

Klara Ribič in Karin Planšak, 6. r.

We´re all the same

*We´re all the same,
no one can us blame.
We have hearts full of love
and we can do all and above.*

*We all have different lives
but we never use the weapon.
We have fun
and we are waiting for sun.*

*Decide what would you do
because you are the maker of your life.
Be who you are
and do not go too far.*

*We all expect love, a shiny day,
the world without war, pain and
sadness.*

Tia Žavcer, 7. r.

Drugačnost

*Drugačnost je zanimiva rubrika,
zaradi katere je potrebna olika,
zato bodimo spoštljivi,
do drugih darežljivi.*

*Nekateri so črni in drugi beli.
Prvi suhi in drugi debeli.
Ampak vse je treba imeti rad,
pa če je človek star ali mlad.*

*Drugačne je treba podpirati
in jim ne samozavesti podirati.
Drugačne je treba spoštovati
in njihovega imena ne omadeževati.*

*Tudi v veri smo si različni,
vendar moramo biti pravični.
Do drugih moramo strpni biti,
in jim ne z nasiljem groziti.*

Jaka Metličar, 8. r.

Vsi smo enaki v različnosti

*Res ljubitelj sem vseh rož,
med prijatelji pogumen mož,
všeč mi je roza kravata,
ko bom oče, ne bom copata.*

*V velikem svetu nas je veliko,
a kdo je tisti, ki dela razliko?
Jaz bom lahko vrtnar na vrtu,
ti lahko nosila boš puško na hrbtu.*

*Tudi fant lahko kito nosi,
punca s traktorjem seme trosi,
svet mode moški lepše riše,
ženska pa gradi lepše hiše.*

*Naj bo žena ali mož,
za delo gremo vsi v en koš.
Vsak za nekaj se rodi,
na tem svetu smo enaki vsi.*

Filip Podlesnik, 7. r.

Zakaj fantje ne bi jokali?

*Zakaj fantje ne bi jokali,
saj isto čutijo kot me,
skupaj smo se igrali,
saj to se ve.*

*Zakaj fantje ne bi jokali?
To veliko vprašanje je,
vedno so se spraševali,
ali to greh je ali ne.*

*Zakaj fantje ne bi jokali,
saj žalostni velikokrat so bili,
vem, da namesto solz so se smejali,
a čuteči smo mi prav vsi.*

*Zakaj fantje ne bi jokali?
To nesmiselno vprašanje je,
v njihovih očeh solza se rodi
in na novo v srcu ogenj vzplameni.*

Tia Žavcer, 7. r.

Drugačnost

*Nismo vsi enaki,
nas primerjajo s čudaki,
zakaj le oni so junaki,
a vendar so mi kot brati.*

*Vsak je drugačen,
to je treba sprejeti,
kaj dela drugačnost,
to ne moreš verjeti.*

*Namesto pozitivno,
vzeli smo jo negativno.
In kaj z njo naredimo?
Se v boj z njo spustimo.*

*Pa povem vam nekaj zdaj,
lepo je bilo biti otrok nekdej,
ker sam še nisi sodil,
sam bil si svoj bog.*

Nuša Kotnik, 8. r.

Poštar Pepe

Poštar Pepe pridrvi po poti. »Paket pričakuje prevoz,« pravi predstojnik Polde. Potem Pepe počasi pelje proti podeželju po poti pri potoku. Potok povzroči plaz. Pošta postane premočena, poštar Pepe pa potone. Poveljnik Polde pripravi prelep pogreb, pošta pa pričakuje ponoven prevoz.

Jaka Metličar, 8. r.

Osnovnošolci s Kaple to leto z Zarjo in Svitom

Avtorica Tjaša Mislej je dramsko besedilo napisala že kot študentka dramaturgije na AGRFT. Želela je napisati dramo za starejše otroke oziroma mlajše najstnike, kar ji je predstavljalo svojevrsten izziv. Kako pisati za mlada bitja, ki so hkrati otroci, a že vstopajo v svet odraslih, postajajo najstniki? Pomešala je realne, vsakdanje probleme mladostnikov s pravljničnimi elementi. Nastala je igra o prvi veliki ljubezni, o medvrstniških odnosih, o odnosih mladih s svojimi starši, hkrati pa lahko vidimo tudi čarovnico in samoroga.



Vsako leto smo zelo zadovoljni nad številčnostjo obiska na premiernem nastopu. Prva izvedba ima poseben čar in pomen za učence, zato apeliram na starše, da s svojo prisotnostjo počastijo otrokov trud in mu s tem dajo priznanje in vrednost za odgovorno nalogo, ki jo je v predstavi odigral. Starši in stari starši, pa tudi strokovni delavci smo



nemalokrat presenečeni nad vneto igranja otrok v okviru gledališke dejavnosti. Učenci svoja znanja o gledališču izpopolnjujejo v okviru gledališkega kluba. Ni se jim težko odreči kakšni prosti soboti, da postavijo še sceno in izdelajo še potrebne pripomočke, seveda poleg obveznih vaj na odru.

Odprtje nove šole na Kapli je botrovalo kontinuiranemu razvoju gledališke dejavnosti, saj so z odprtjem dobili ne samo nove prostore, temveč tudi oder za šolske in krajevne prireditve. Ker je v kraju delovalo tudi KD, ki je svoje kulturno delovanje precej razvijalo na področju gledališke dejavnosti, je bilo samoumevno po vzoru odraslih pričakovati tudi motivacijo otrok po tovrstnem ustvarjanju.

Kar nekaj učencev, ki so imeli pri nadaljnjem šolanju možnost vključitve v dramsko dejavnost, je to tudi storilo. Tako se je v devetnajstih letih odigralo precej dramskih del tujih in slovenskih avtorjev. Zelo malo je učencev, ki zaključijo osnovno šolanje na Kapli





brez izkušnje iz sveta gledališča. Tako je to področje kulture že v osnovi močno zakoreninjeno v njihovi podzavesti in veliko učencev, ki se odpravijo na šolanje v večja mesta, se znajde v klopih mestnih gledališč.

Seveda se odzovemo povabilu in poklonimo svoj čas in talent tudi drugim krajem. Z Zarjo in Svitom smo nastopali dvakrat na Kapli, v Lovrencu, v Ribnici na Pohorju, v Podvelki.



Pravljичnost dramskega dela, ki presega razvojno fazo v obdobje začetne pubertete, je vabljava za vse otroke. Čudoviti čas otroštva, ki ga ne samo živimo, ampak tudi igramo kdaj pa kdaj.

*Suzana Praper Lipuš
mentorica gledališkega kluba*

Vrtec v naravi na ČŠOD Škorpijon

Že tradicionalno smo otroke pred vstopom v šolo odpeljali v vrtec v naravi na Duh na Ostrem Vrhu. Letos je bilo v letovanje vključenih 14 otrok, z njimi pa sva odšli dve spremljevalki. Veliko otrok je prvič odšlo od doma in prespalo drugje, zato smo bili nanje še posebej ponosni. Kakšno solzico, ki je tu in tam pritekla, smo hitro posušili z objemom. Velik izziv je bil tudi za starše, saj so nam nekateri otroke prvič zaupali čez noč, tako otroci kot starši pa so v teh treh dneh postali močnejši in bogatejši za novo izkušnjo.

Letos smo prvič letovali v terminu od ponedeljka do srede in v zimsko pomladnem času. Temperature in



vremenski pogoji so bili temu primerni, vendar smo izpeljali vse aktivnosti razen pohoda na Žavcerjev vrh. Pohod smo nadomestili z ogledom kmetije in ustvarjanjem v domu. Ostala dva dneva nam je bilo vreme bolj naklonjeno, vendar so bile temperature precej nizke. Otroci so bili ustrezno opremljeni in jih ni zeblo. V treh dneh smo poleg ogleda kmetije odšli na pohod do slovensko-avstrijske meje, se učili preživetja v naravi, ustvarjali v gozdu ter jahali konje. V vseh letih, kar obiskujemo dom Škorpijon, je jahanje tista dejavnost, ki jo otroci najbolj pričakujejo in jim najdlje ostane v spominu. S konji preživijo kar polovico dneva, saj jih je pred jahanjem potrebno skrtačiti in pripraviti, kasneje pa zopet očistiti in pospraviti opremo.

Naša skupina otrok je bila posebej pohvaljena s strani vodje doma, učiteljev ter kuharic, saj so bili otroci spoštljivi, umirjeni in so upoštevali pravila doma.

Z veseljem otroke prihodnje leto zopet odpeljemo na dom Škorpijon, saj je zanje to še zadnja pomembna stopnička pred vstopom v šolo.

Vzgojiteljica Andreja Pažek

Kulturni dom v novi preobleki

Je pa sobota večer v obnovljenih prostorih kulturnega doma Ožbalt

Dolgo smo po tihem razmišljali o tem, kar nekaj časa smo o naši želji na glas govorili, lansko leto v jeseni pa smo končno dočakali. Prenovljen kulturni dom. Novi prostori za Kulturno društvo Ožbalt, kamor smo se v letošnjem letu tudi dokončno preselili iz podstrešne sobice v gasilskem domu. Končno imamo svoje prostore za vse naše rekvizite ter sejno sobo za sestanke in vaje. Predvsem pa smo veseli, da je obnovljena dvorana. Še vedno si želimo nekaj izboljšav in dodatkov, ampak napredek je ogromen. Verjamo, da se bodo ljudje sedaj z večjim veseljem odpravili na prireditve, ki jih bomo organizirali.

V luči obnove kulturnega doma smo si v lanskem letu zamislili otvoritev skupaj z našo tradicionalno prireditvijo Je pa sobota večer konec meseca oktobra. Povabili smo zборе iz okoliških krajev, da so ubrano zapeli in obenem skupaj z blagoslovom g. župnika Jožeta Motalna ter nagovorom župana g. Antona Kovšeta otvorili naše nove prostore. Nastopali so: Ljudske pevke s Kaple, moški pevski



zbor Lehen, mešani pevski zbor Rosika iz Lovrenca na Pohorju, ženski pevski zbor Lipa s Sv. Duha na Ostrem Vrhu, mladinski pevski zbor OŠ Brezno-Podvelka in POŠ Kapla ter vokalna skupina Remšnik. In tako smo preživeli zares prijeten večer.

Vabimo vas, da se boste še večkrat družili z nami v obnovljenem kulturnem domu, saj bo le tako zaživel v vsej svoji lepoti.

*Saša Tertinek
Kulturno društvo Ožbalt*



Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB je bila dejavna v letu 2018

Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB



delegacija Zveze koroških partizanov, Partizanka spominska četa z Gorjancev, območno Društvo izgnancev, delegacije in praporščaki iz organizacij ZB NOB Radlje in ZB NOB Ruš, Območno Združenje slovenskih častnikov, Vojaški gorniki, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo zgornje Dravske doline, pohodniki in drugi gostje. Na svečanosti smo podelili priznanje praporščaku Antonu Ričniku, ki ga podeljuje ZZB za vrednote NOB Slovenije. Slavnostni govornik na svečanosti je bil predsednik ZB za vrednote NOB Ruše Jože Gašparič, njegovi starši so pomagali preko Smolnika pošiljati partizane na Urbančevo koč. Svečanost je vodila Slavica Pečovnik Urh.

Podvelka šteje 59 članov. Leto 2018 je minulo v spominu na 75. obletnico leta 1948 ustanovljene ZB NOB Slovenije. Tudi mi smo se spomnili vseh naših bivših predsednikov. V ta namen smo v spomin na obletnico nabavili značke 75 let ZVEZE BORCEV. Dvajsetim našim članom z najdaljšim obdobjem članstva v organizaciji in tudi nekaterim aktivnim in uspešnim članom v organizaciji je ZZB za vrednote NOB Slovenije podelila ob 75. obletnici še posebna priznanja. Glavni poudarki našega delovnega programa so bili: zbor članstva, praznovanje dneva upora proti okupatorju s polaganjem venca na obeležje padlim v NOB v Lehnu. Slovesnost v čast Prvi pohorski četi ob Pomniku pri Urbančevi koči v Lehnu, ki je začetek praznika Občine Podvelka. Sledila je žalna komemoracija pred dnevom mrtvih padlim partizanom v NOB in ostalim žrtvam v prvi ter drugi svetovni vojni na pokopališču v Breznu. Z delegacijo in praporom smo se udeležili proslav, ki jih pokriva ZB NOB Radlje ter individualno na regijski proslavi na Poljani. Slovenske proslave ob 75. obletnici ustanovitve ZB NOB Slovenije v Ljubljani se je udeležilo 11 naših članov.

Naše glavne slovesnosti v spomin na ustanovitev Prve pohorske čete, ki je v noči na 12. avgust 1941 napadla orožniško postajo v Ribnici na Pohorju, se je, kakor že nekaj let poprej, udeležilo 350 ljudi od Ptuja do Mislinje. Slovenska vojska s častno stražo,

Kot vsako leto smo z več delovnimi akcijami pripravili prizorišče naše svečanosti pri pomniku ob Urbančevi koči, ki sredi gozda terja posebno pozornost. Svečanost smo pripravili v sodelovanju z Občino Podvelka, Vaškim svetom Lehen, Kulturno umetniškimi društvom Lehen, Umetniškimi društvom VILA, Osnovno šolo Brezno-Podvelka in drugimi.





Kot sem že omenil, smo pred dnevom mrtvih pripravili žalno slovesnost na pokopališču v Breznu. Prižgali smo svečke padlim borcem v NOB, padlim krajanom v prvi svetovni vojni, padlim prisilno mobiliziranim Podvelčanom v nemško vojsko in preminulim udeležencem NOB po koncu druge

svetovne vojne. Poklonili smo se padlim borcem pri spominski plošči na stari šoli v Lehnu, Lovski koči Klančnik in prvemu talcu Ediju Grubelniku pri Spomeniku talcev v Mariboru.

O našem delu smo tudi poročali na občinski spletni strani, v časopisu VEČER, na družabnem omrežju Facebook, v reviji SVOBODNA misel, mesečniku VIHARNIK. Vsem našim članom smo poslali rojstnodnevne čestitke in jih obveščali o prireditvah v okviru naše krovne organizacije ZB za vrednote NOB Radlje ob Dravi.

Ker je organom naše organizacije minil štiriletni mandat, smo na decembrski kandidatni konferenci pripravili predloge za volitve organov za novo mandatno obdobje.

Borut Končnik

Druženje članov Koronarnega kluba Dravske doline v Lehnu

Prebudilo se je čudovito jesensko jutro, ko smo se člani KK Dravske doline zbrali pred šolo v Lehnu. Ob pozdravu harmonike in prigrizku za dobrodošlico, ki so ga pripravili člani telovadne skupine iz Podvelke, je navzoče pozdravil naš predsednik g. Marjan Ternik. Kratko predstavitev Lehna in potek dogodkov druženja je predstavila vodja telovadne skupine Lehen ga. Ivanka Vomer. Sledila je telovadba

za ogrevanje pod vodstvom g. Marka Klemenca, navzoči pa so si pri ge. Petri Čurin lahko izmerili krvni tlak. Vodenje izleta pa je prevzel g. Anton Čučej. Pot nas je vodila po Lehnu do Hrastnikove domačije, kjer nas je pozdravila predsednica VS ga. Marija Hrasnik in kot se za jesen spodobi, saj je letos bogato obrodila, nas je postregla z jabolki za strmo pot navzgor do »Tarjenka«. Tam smo skupaj s





harmonikarjem Anžetom Krevhom zapeli nekoliko prirejeno pesem:

»Pri nas tukaj v Lehnu navada je ta, da radi zapojemo prav iz srca, srca.

Smo skriti med hribi, a to nič ne de, saj tu smo doma res sam srčni ljudje, ljudje.

Imamo tud Pehto, v tej hiši živi, zapojmo glasno ji, saj morda še spi, še spi...«

Iz stare, skrbno obnovljene brunarice nas je pozdravila doktorica znanosti ga. Aleksandra Pisnik in v vlogi »Pehte« pogostila navzoče s šilcem žganega.



Še eno postajo za pohodnike smo imeli pri Jožici in Janezu Tertinek, ki sta z medenimi dobrotami pričarala sladek nasmeh na naša lica.

Potem pa samo še navzdol po ovinkih desno in levo pa malo po glavni cesti in že smo utrujeni posedli zunaj kovačije »Pri Kovaču«. Tam nas je pričakala gobarska razstava in strokovna razlaga o užitnosti gob gobarskega svetovalca, nekoč domačina, g. Jerneja Gradišnika.



Sledila je obilica dobrot od pohorskega lonca, slaščic, sladkega mošta in tudi slastno pečene kostanja. Pojedino so pripravili člani rekreativne skupine iz Lehna. Za dobro voljo in odlično vzdušje pa so poskrbeli Kaplški muzikanti.

Poslovali smo se z nasmehom na obrazih in zavedanjem, da je potrebno storiti tako zelo malo, da drug drugemu polepšamo dan.



*Vtise iz pohoda je strnila
Vera OSVALD*

Vsakdo ima svoje zdravje v svojih rokah



Četrtek, 28. 3. 2019

Ivica Podrzavnik, dr. med., nam je predstavila, kateri dejavniki so povezani z nastankom raka. Kaj je mogoče ukreniti, da bi zmanjšali breme te bolezni?

Naš slogan:

»ŽIVLJENJE JE LEPO. NE ZAPRAVIMO GA ZARADI NEVEDNOSTI!«

Predavanje je bilo namenjeno desetletju soustvarjanja uspešnih zgodb programa SVIT. Glede na to, da je manj novih rakov debelega črevesa in danke pričakujemo, da se bo zmanjšala pogostost tega raka med vzroki smrti. In to je najpomembnejši cilj, ki mu sledimo že od začetka izvajanja Programa SVIT. Pogoji za doseganje cilja je visoka odzivnost v Programu SVIT.



Zato Vas pozivamo, nikar ne zavržite vabila SVIT-a. LAHKO VAM REŠI ŽIVLJENJE.

V desetih letih delovanja organiziranega državnega programa presejanja in zgodnjega odkrivanja raka debelega črevesa in danke (Programa SVIT) smo nanizali mnogo mejnikov, dosegali uspehe, manjše in večje zmage. Tudi v območju naše občine smo uspeli odzivnost nekoliko povečati, kljub podatku,

da imamo v občini Podvelka najnižjo odzivnost v Koroški regiji.

Moje želje in moje poslanstvo so vezane na naše osebno počutje in zdravje.



Začnite z osredotočanjem na sebe in ohranite svoje pozitivne lastnosti. Jejite uravnoteženo prehrano, v vsakdan vključite gibanje, privoščite si dovolj kvalitetnega spanja in počitka, uživajte v prostem času, vsakodnevno premagujte stres, razmislite o slabih razvadah. Ste to, kar ste, seveda pa imate vedno možnosti, da postanete bolj zdravi, se naučite česa novega, skratka, rastete kot oseba. A to vam bo uspelo le, če boste verjeli vase.

Majhne spremembe kmalu postanejo vsakodnevne navade.

Hvala Ivici Podrzavnik, dr. med., Koronarnemu klubu, natančneje moji skupini vadečih v Podvelki, za tesno povezanost, dobro sodelovanje. Hvala, da nam pomagate in se trudite skupaj z nami.

*Petra Čurin, dipl. m. s.
Zdravstveni dom Radlje ob Dravi,
Zdravstveno vzgojni center*

Zakaj plastika?

Plastika za enkratno uporabo je postala ena najbolj problematičnih odpadkov. Skupaj z ribiški odpadki namreč prispeva h kar 70 % odpadkov, ki pristanejo v naših morjih, 80 % plastike v morjih pa izhaja s kopnega. V popisu za globalno akcijo World Cleanup Day 2018 so bili plastični odpadki prisotni kar na 4 od 5 odlagališč. Količine odpadne embalaže rastejo, delež kakovostne plastike pada, redno prihaja do težav pri prevzemanju, stopnja recikliranja je nizka, ponovna raba še redkejša, snovi pa redko zakrožijo večkrat. Z ozirom na vse to se Evropa in svet vedno bolj posvečata reševanju tega problema. Evropski parlament je tako konec oktobra sprejel ambiciozno direktivo za prepoved nekaterih plastičnih izdelkov za enkratno uporabo. Čas je, da se plastiki za enkratno uporabo posvetimo tudi v Sloveniji.

Ekologi brez meja smo s tem namenom zagnali projekt Plastika naša vsakdanja, ki ga delno financira Ministrstvo za okolje in prostor. V Sloveniji manjka dobrih in aktualnih podatkov na področju ravnanja z odpadno plastično embalažo. Z raziskovanjem in informiranjem bomo zapolnili to vrzel ter razblinili več mitov, odpravili nerazumevanje razlik med različnimi vrstami plastike, pripomogli k preprečevanju nastajanja novih odpadkov, višji stopnji kakovostnega ločevanja in zavedanja o bolj trajnostnih alternativah. Zmanjševanje količin plastične embalaže namreč neposredno prispeva k manjši porabi energije in naravnih virov, posledično pa se zmanjšuje vpliv na podnebne spremembe.

*Katja Sreš,
Ekologi brez meja*



Skupaj stopimo po medoviti (pravi) poti

Ali se je človek pripravljen soočati s svojimi posledicami?

Že naši predniki so vedeli, da je potrebno tisto, kar vzameš iz narave, tudi vrniti, da se ohrani ravnovesje v naravi. Statistika o številu prebivalcev se iz leta v leto povečuje in s tem se povečuje tudi večja poraba hrane. Pridelovalci hrane so prisiljeni v intenzivno kmetijstvo in sajenje monokultur ter krčenje gozdov in travnikov za njihovo širjenje. Na ogromnih kmetijskih površinah, kjer se sejejo monokulture, te pestijo vsako leto škodljivci in bolezni. Kako se temu izogniti, so vedeli že naši predniki, saj so upoštevali kolobarjenje in tako preprečili marsikatero nevšečnost. Travniki, ki ostajajo, se kosijo redno, tako da ne zacvetijo v svojih pisanih barvah kot nekoč.

Ali še lahko ukrepamo?

Vsako pozitivno ravnanje bo doprinos k ohranjanju naše narave. Tako se je potrebno zavedati, da s sajenjem avtohtonih medovitih rastlin v naš prostor prispevamo k preživetju in ohranjanju čebel kot tudi ostalih opraševalcev.

Zakaj avtohtone medovite rastline?

Živali so se na določenem območju prilagajale. Tako so se tudi rastline prilagajale stoletja, tisočletja različnim vremenskim kot tudi ostalim nevšečnostim. Medovite rastline zagotavljajo čebelam medicino in cvetni prah. Medicina in cvetni prah medovitih rastlin zagotavljata tisto, kar čebele potrebujejo za svoj obstoj. Torej se moramo skupaj zavedati in saditi medovite rastline na domačem vrtu, njivah in tudi na javnih površinah. S tem bomo zagotovili pestrost in pripomogli k ohranjanju čebel

v našem prostoru. To pozitivno energijo bomo lahko sprejemali nazaj iz narave in tudi skupaj razmišljali pozitivno.

Katero medovito rastlino izbrati?

To je odvisno od tega, kaj imamo na razpolago. Ali je to le balkon, na katerem imamo cvetlična korita, morda vrt, njiva, ali pa so to javne površine.

Pri cvetličnih koritih na balkonu lahko izbiramo med številnimi možnostmi zasaditve medovitih rastlin iz vrst začimbnic in dišavnic. V korita lahko sadimo baziliko, origano, timijan, meliso, boreč kot tudi nizko sončnico ali ameriški slamnik in še bi lahko naštevali.



Ena od medovitih rastlin je ameriški slamnik.

Če imamo veliko prostora na vrtu, se lahko odločimo za zasaditev medovitih dreves, kot so lipa, divja češnja, navadna leska, kostanj in še mnogo drugih medovitih dreves. Na vrtovih se lahko odločimo tudi za posaditev grmov, kot so vrtnice, ki nam s cvetenjem obogatijo naš vrt. Na vrtovih imamo še tudi možnosti posaditve medovitih začimb in dišavnic.



Leska – medoviti grm, ki nas jeseni razveseljuje s svojimi plodovi – lešniki.

Ko imamo na razpolago večjo kmetijsko površino – njivo, imamo prav tako številne možnosti izbire med medovitimi rastlinami. Na njive lahko posejemo sončnice, buče, ajdo, mak, oljno ogrščico, facelijo, deteljo ... Te rastline ne bodo omogočale le pašo čebelarom, ampak bodo koristne tudi širše. Npr. semena sončnic in buč lahko pozneje uporabimo za izdelavo olja. Nato ajdo, ki jo sejemo

poleti, v času cvetenja omogoča čebelarom pašo, ko dozori požanjemo in pridobimo moko. Tudi ostale medovite rastline niso uporabne le za čebele, ampak po končanem cvetenju, žetvi, se ostali zeleni deli rastlin podorjejo in s tem obogatimo tla s humusom. S tem nahranimo milijone drobnih organizmov v tleh in izboljšamo zračnost in strukturo tal. S tem ravnanjem zemljo obogatimo. Rastline, ki jih nato posejemo na to zemljo, bodo bolj močne, zdrave in tudi odporne na stres, ki je v zadnjem času bolj pogost. S tem mislimo na neugodne vremenske pogoje in tudi posledično na bolezni in škodljivce.

Na javnih površinah (parki, vrtovi ...) imamo tudi možnost, da izberemo avtohtone medovite rastline. Med njimi so lipa, kostanj, javor in tudi številne medovite trajnice in grmičevje.

S tem pozitivni delom ne bomo omogočili le pašo čebelarom, ampak bomo poskrbeli tudi za našo okolico. Ne le čebele, ampak tudi narava nam bo hvaležna, saj ji bomo vračali tisto, kar potrebuje, da skupaj ohranimo naš prostor za prihodnje rodove.

Tomaž Samec, Svetovalec za varno hrano pri JSSČ



Polje sončnic, ki čebelarom zagotavljajo medicino in cvetni prah.

Kaki jabolko – hrana bogov



Kaki jabolko je sadež jeseni in je pravi zaklad vitaminov in mineralov. Njegovo botanično ime – *Diospyros kaki* – v stari grščini pomeni »hrana za bogove«.

Kakijeva domovina je Vzhodna Azija, saj izvira iz gora centralne Kitajske. V Sloveniji temu sadežu najbolj ustreza primorsko podnebje. Največ ga pridelajo v strunjanski dolini, kjer vsako leto priredijo tudi praznik kakijev.

Da pa obstajajo tudi izjeme in da kaki lahko uspeva tudi na Pohorju, potrjuje drevo, na katerem so se



jesenskemu soncu nastavljali številni zlato-oranžni plodovi. To drevo je našlo svoj življenjski prostor med mnogimi drevesi najrazličnejših vrst na kmetiji Jožeta Vomer – na Peterzejekovi kmetiji na Janževskem Vrhu. Zagotovo je drevo začutilo tisto posebno skrb in nego, s katero je bilo od zasaditve naprej obdano od vseh članov Vomerjeve kmetije. In seveda sta mu energijo čez celo leto dodajali tudi najmlajši Lana in Ela, ki sta drevo spremljali od prvih cvetov do zrelih, okusnih sadežev, ki jih je kot v zahvalo vsem skupaj naklonilo drevo res v izobilju.

Ivanka Vomer



Društvo Invalid Brezno-Podvelka ima novo vodstvo



Pozdravni nagovor in pohvala župana Občine Podvelka Antona Kovšeta, inž.

Članice in člani Društva Invalid Brezno-Podvelka so se 23. marca 2019 zbrali na rednem zboru članov. Pregledali so opravljeno delo v minulem letu in sprejeli program dela za leto 2019. Iz poročil predsednice Erike Jakičič in poročevalk Irene Florjančič in Olge Rotovnik ter razprave po

poročilih potrjujejo, da so bile načrtovane naloge za leto 2018 v celoti opravljene, tako pri izvajanju programov Psihosocialna pomoč in Pomoč invalid - invalidu, kakor tudi na področju športnih aktivnosti in ročnodelske dejavnosti. Župan Občine Podvelka Anton Kovše, inž., ki je sodeloval v razpravi, je pohvalil delo društva v lanskem letu in zaželel tako uspešno delo tudi v bodoče. Njegovim pohvalam in željam se je pridružil tudi avtor tega prispevka.

Ob tej priliki so na željo Erike Jakičič, ki je društvo zelo uspešno vodila kar 24 let in zato prejela bronasti in srebrni grb Občine Podvelka, izvolili novega predsednika društva, g. Avgusta Vrečka. V zahvalo in priznanje Eriki Jakičič za opravljeno dolgoletno delo v društvu so ji podelili naziv Častna predsednica Društva Invalid Brezno-Podvelka. Čestitamo!

Sledilo je družabno srečanje in obujanje spominov na uspešno prehojeno pot društva.

Mag. Jože Marhl



Predsednica Erika Jakičič poroča o delu društva v letu 2018, ob njej Albert Šantl in Helena Robnik

V Breznu je bilo slovesno in veselo

Prvo nedeljo v lanskem oktobru je bilo v Breznu slovesno in veselo. Po 102 letih so v zvoniku župnijske cerkve zopet zazvonili trije zvonovi, saj je v prvi svetovni vojni leta 1916 vojska odpeljala dva zvonova. Nova zvonova je blagoslovil nadškof msgr. dr. Marjan Turnšek, dvignili pa so ju farani. Častno stražo pri zvonovih so izvedli člani PGD Brezno-Podvelka. Za prvi, večji zvon, ki je posvečen Mariji Vnebovzeti in Antonu Martinu Slomšku, je finančna sredstva prispevala Občina Podvelka, za drugi, manjši zvon, ki je posvečen sv. Družini in za vse naše družine, pa so darovali župljani.

Ob tej svečanosti je spoštovani krajan Podvelke in prejemnik srebrnega grba Občine Podvelka Mirko Smolnik zapisal:

*Zvonovi lepo zapojte
Devici Mariji Vnebovzeti v pozdrav.
Združeni s starim zvonom
lepo zadonite,
z večernim ave
Podvelčanom in Brezenčanom
lep spanec zaželite.*

Po slovesni maši je bila na župnijskem dvorišču že osma trgatev potomke najstarejše žlahtne vinske trte na svetu z mariborskega Lenta. Številne zbrane je pozdravila voditeljica programa Slavica Pečovnik Urh. Župan in gospodar trte Anton Kovše, inž., se je med drugim zahvalil skrbniku trte Antonu Zaletelju, ovtarju Andreju Mevcu in brezniškim bračem za opravljeno delo v minuli vinogradniški sezoni. Zahvalil se je tudi vsem, ki so prispevali svoj



Prvi grozd je obral skrbnik trte Anton Zaletelj, v ospredju župan in gospodar trte Anton Kovše, inž., v ozadju brezniški brači



Zvonova je blagoslovil nadškof msgr. dr. Marjan Turnšek

delež za pripravo in izvedbo te množično obiskane prireditve. Skrbnik trte, Anton Zaletelj, ki je tudi utrgal prvi grozd, je v svojem nagovoru poudaril, da je pridelek po količini povprečen, vendar pa z nadpovprečno stopnjo sladkorja v grozdu. Postroj ob trti so izvedli člani PGD Brezno-Podvelka in člani Zveze šoferjev in avtomehanikov Podvelka.

Bogat kulturni program so izvedli moški pevski zbor KUD Lehen, Ljudske pevke s Kaple na Kozjaku,



učenci in učitelji Glasbene šole Radlje ob Dravi, člani Umetniškega društva Vila iz Lehna, Maks Viher iz Vuzenice z lajno in Veseli Kaplčani, ki so tudi spremljali prihod brezniških bračev, te je s svojo kočijo pripeljal Jože Repatec.

Na prireditvenem prostoru je bilo kar devet bogato obloženih stojnic. Svoje izdelke in pridelke so ponudili: Turistično društvo Brezno-Podvelka (dve stojnici), Društvo Invalid Brezno-Podvelka, Vaška skupnost Lehen, Kmečke žene K. O. Kapla na Kozjaku, Kmetija Glazer iz Malečnika pri Mariboru, Čebelarstvo Glazer s Kozjega Vrha, Ročnodelski izdelki Bijol z Mute in Izdelki iz lesa Ofič s Kaple na Kozjaku.

Za administrativne obveznosti in ureditev prireditvenega prostora je poskrbela Vaška skupnost Brezno, ki jo je vodil Drago Selič in PGD Brezno-Podvelka s poveljnikom Simonom Šauperlom.

Mag. Jože Marhl

Kovačija pri Kovaču – ta večer...

Kovačija pri Kovaču, ki smo jo družinsko obnovili pred petimi leti in jo tako ohranili tudi za poznejše rodove, piše svojo zgodbo. S svojo vsebino in namenom vabi obiskovalce, da si ob različnih priložnostih vzamejo čas zase in se ob tem napolnijo tudi z energijo, ki jo daje ta prostor. V njej se prepleta preteklost s prihodnostjo, v sedanjem času pa jo polnimo tudi z vsebinami, ki upočasnijo današnji hitri tempo življenja in preprosto povežejo ljudi.

Eno takšnih prireditev je v letošnjem letu predstavljal »Koncert skupine KrEtno«. Skupino sestavljajo trije mladi glasbeniki iz različnih koncev Slovenije, ki jih je povezala glasba. Svojo izvirnost,

posebnost so pokazali s tem, da slovenske ljudske pesmi izvajajo v popolnoma svojstveni preobleki.

In tudi ta večer je bil nekaj posebnega.

Ogenj na velikem mogočnem kurišču, prostor v notranjosti kovačije napolnjen z obiskovalci, pesmi, tako zelo znane, pa vendar popolnoma drugače izvedene, ki so jih spremljale violina in harmonika, vse to je temu glasbenemu dogodku dalo tisti čar, ki je obogatil občutke vseh nas, ki smo ob tem res uživali.

Ivanka Vomer

Množično in veselo na pustno soboto v Breznu

Kulturno umetniško društvo Brezno-Podvelka, ki ga vodi Mateja Par, prof., je v sodelovanju z OŠ Brezno-Podvelka tudi letos na pustno soboto organiziralo tradicionalno pustno povorko z veselim programom. Številne otroške maske: učenci iz matične šole v Breznu, učenci iz podružničnih šol s Kaple na Kozjaku in iz Lehna na Pohorju ter otroci iz vrtcev Brezno, Podvelka, Ožbalt in Kapla na Kozjaku in seveda veliko število odraslih mask, so se na pustno soboto zbrali pred Kulturnim domom

v Podvelki. Od tu je pustna povorka v spremstvu članov PGD Brezno-Podvelka krenila v Brezno, kjer je bil na ploščadi pred osnovno šolo bogat in zabaven program. Tu je potekala predstavitev skupinskih mask v programu Brezno ima talent, ki ga je pripravila dramska skupina KUD Brezno-Podvelka. Po zaključku prireditve so se maske in številni gledalci posladkali s krofi in toplim čajem.

Mag. Jože Marhl



Del pustne povorke na poti v Brezno

Kuhamo in igramo na Ruški koči

Ni veliko vasi, ki se lahko pohvalijo z udeležbo na različnih področjih. Tako se je peščica Kapelčanov odločila, da se udeleži kuhanja »Pohorskega piskra«, ki se vsako leto odvija na Ruški koči na Arehu. Na to tekmovanje se vsako leto prijavi več kot 20 ekip, ki morajo skuhati tradicionalno jed poznano pod imenom »Pohorski pisker«. Prvič smo bili na tem dogodku pred dvema letoma in se kot novinci uvrstili med 10 najboljših. Lanskega julija pa je bila pesem povsem drugačna, saj smo le za eno točko zaostali za prvim mestom. Tako smo enega od pokalov prvič ponesli na kobansko stran, saj še nihče iz tega brega Drave ni osvojil katerega od prvih treh mest. Drugo mesto nam je dalo nov zagon, da se bomo letos spet prijavili. Naj povem, da nas je na Pohorje prišlo spodbujat veliko krajanov Kaple, še posebej pa smo bili veseli obiska našega župana g. Kovšeta. Ne smemo pa tudi pozabiti naših prijateljev in sodelavcev pri kuhanju piskra, tudi iz Kopivnika, s katerimi smo



se zelo zblížali. Drugo mesto na tako prestižnem tekmovanju regijskega ranga ni mačji kašelj. In prvo nedeljo v juliju se bomo morali pošteno potruditi, da ta dosežek izenačimo ali celo izboljšamo. Naj povem, da ekipa poskrbi tudi za sladico, in sicer kar na samem prizorišču cvremo »jogurtove miške«, po





katerih smo si naredili tudi ime. Ob tej priložnosti naj se zahvalimo tudi Občini Podvelka za izposojajo kotla, Vincencu Pečuhu za izposojajo kombija, da imamo vedno vse pri roki, in tudi vaški skupnosti Kapla za plačilo prijavnine ter Okrepčevalnici Olga za vso podporo. Nenazadnje pa gre velika zahvala vsem sodelujočim, ki smo ustvarili zelo homogeno ekipo. Pozdravlja vas ekipa »Vroče miške« in vas seveda vabi na pokušino Pohorskega piskra na Ruško koč na prvo julijsko nedeljo.

Ivan Verčko – Vanč in Urška Petar



Župnije Brezno, Kapla in Sv. Ožbalt – živeti v harmoniji drug z drugim

V minulem pastoralnem letu smo se posvetili prizadevanju za medsebojno povezanost in dobre odnose v župniji. Skrb za skupno gradnjo župnijske skupnosti in spodbujanje vzajemnega sodelovanja z vsemi ima en sam namen, da bi bile župnije še bolj eno srce in ena duša.

Papež Frančišek je lepo zapisal: »Nihče ne doseže zveličanja sam, se pravi niti kot izoliran posameznik, niti iz lastne moči. Bog nas priteguje, upoštevajoč različčen potek medčloveških odnosov, ki ga prinaša s seboj življenje v človeški družbi. To ljudstvo, ki si ga je Bog izvolil in ga sklical skupaj, je Cerkev. Cerkev mora biti prostor, kjer se lahko vsi čutijo ljubljene in sprejete, kjer morejo izkusiti odpuščanje in začutiti spodbudo ter živeti v skladu z evangelijem.« Vsak izmed nas je del skupnosti in tudi v zadnjem letu, tako verjamem, smo uresničili vsaj delno to vizijo. V župniji se preko zakramentov, od sv. krsta, prvega svetega obhajila do sv. birme, sv. zakona, pa vse do pogrebne obreda, srečujemo in povezujemo, da bi vedno bolj postajali eno. Vsi ti obredi prehoda so sveti trenutki za naše življenje in nam dajejo višjo kvaliteto življenja. Posebej se srečujemo in povezujemo skozi (nedeljske) sv. maše, ki je velik božji dar za naše duše. Naloga biti eno srce in ena duša nikoli ni dokončana, ker smo vsi na poti duhovne rasti.

V minulem letu je bilo veliko (rednih) dogodkov po župnijah. Naj omenim samo enega za vsako župnijo.

V župniji Kapla na Kozjaku je na veliko veselje vseh nastal otroško-mladinski zbor, ki ga vodi Jožica Tacer. Zbor približno enkrat na mesec prepeva pri sv. maši in tako vsem pomaga odpirati srce in slaviti Boga. Petje je bilo pri bogoslužju vedno pomemben del, saj nas pesem spremlja od zibelke do groba. Misel pravi, da kdor s srcem poje, dvakrat moli. Zelo smo hvaležni tudi odraslemu cerkvenemu zboru na Kapli, ki redno in že dolga leta skrbi za čudovito petje pri bogoslužju. Slovenska pesem pomaga graditi tudi narodno zavest. Voditeljica otroško-mladinskega zbora Jožica o pomenu svojega poslanstva pravi takole: »Delo z mladimi je nekaj najlepšega, kar lahko trenutno počnem, še

posebej, če je to delo povezano tudi z glasbo. Tako je vodenje otroško-mladinskega pevskega zbora na Kapli zelo pozitivna stvar, ki mi bo doprinesla veliko izkušenj, prav tako pa je to dobro tudi za otroke, ki ga obiskujejo, saj se na vajah povezujejo, si tudi sami nabirajo izkušnje, pa še prosti čas si zapolnijo s koristnimi in prijetnimi stvarmi. Upam, da bo pevski zbor, ki je z delovanjem šele začel, deloval še dolgo ter v še večjem številu.«



V župniji Sv. Ožbalt od Dravi smo se na dan državnosti, 25. 6. 2018, srečali člani župnijskega pastoralnega in gospodarskega sveta in drugi sodelavci župnij Brezno, Kapla, Remšnik in Ožbalt. Pri maši smo se Bogu zahvalili za našo domovino in za vse lepo, kar smo prejeli v minulem letu, za prostovoljno delo, za vse talente, ki jih dajemo na razpolago naši župnijski skupnosti. Župnija, ki jo sestavljamo vsi krščeni, je naš drugi dom, kjer ima vsak svoje mesto. Tajnica župnijskega pastoralnega sveta Ožbalt ga. Simona Tertinek je zapisala o pomenu srečanja: »Zbrali smo se pri sveti maši kot Božji otroci Kristusove cerkve z zahvalami, prošnjami in s hvaležnostjo za dobra dela, vsak s svojim namenom. Vzeli smo si čas za sveto mašo,



pa tudi za druženje ob skupni mizi. Pri prijetnem pogovoru se je razvila izmenjava izkušenj. Dobro je, da smo med seboj povezani in smo si pripravljene drug drugemu pomagati. Združili smo koristno s prijetnim in skupaj preživeli čudovit dan, kljub dežju. Takšna srečanja so zelo koristna, saj na tak način po župnijah izmenjamo mnenja, iščemo pot do zelenih ciljev in si izmenjamo primere dobre prakse.«

V župniji Brezno Sv. Marija Vnebovzeta smo na rožnovensko nedeljo, 7. 10. 2018, posvetili dva nova zvonova iz Innsbrucka, ki sta se pridružila že obstoječemu. Tako Bogu čas sedaj dajejo trije zvonovi. Škof posvečevalec je bil dr. Marjan Turnšek. Škof je med drugim poudaril, da tako kot morajo biti zvonovi uglašeni, tako naj bi bili tudi ljudje uglašeni na božji glas in bi živeli v harmoniji z drugim. Vsem darovalcem in botrom iskrena zahvala, posebej Občini Podvelka, ki je darovala za večji zvon. Na največjem zvonu, ki ga je vojska 1916 odpeljala, je pisalo: »Umrle objokujem, žive razveseljujem, darovalce zahvaljujem.« Pesem zvonov je ena od najstarejših tradicij in tudi blaženi A. M. Slomšek je lepo zapisal o govoricah zvonov: »Kot kliče skrbna mati zgodaj zjutraj svoje otroke, tako kliče zvon kristjane k zgodnji jutranji molitvi: * dani se, rodil

se je nov dan. Otroci Božji, vstanite in zahvalite se Nebeškemu Očetu, ki vam je dal doživeti nov dan. Darujte mu vaše delo dneva.* To je jutranji pozdrav zvona. Ko stoji sonce visoko na nebu in utrujeni delavec zdihuje pod težo dneva, tedaj se opoldne oglasi blagoslovljeni zvon in spomni na molitve. Tedaj krščanski popotnik odkrije glavo, drvar spusti svojo sekiro, marljivi delavec na polju stoji mirno in pobožno moli angelski pozdrav. In ko sonce zaide za gorami, tedaj se oglasi večerni zvon in nas spomni, da se v molitvi spomnimo vernih rajnih. Tako nas zvon trikrat na dan glasno pozove, da se zahvalimo Bogu za največji dar – za kristusovo učlovečenje in da pozdravimo Marijo, blagoslovljeno Mater med ženami.«



Jože Motaln

Oratorij 2018 v župniji Kapla

Na Kapli so se konec meseca avgusta zopet zaslišali otroški glasovi v sklopu oratorija, ki se je odvijal že devetič. Slišala se je predvsem himna oratorija z odpevom: «Eno je potrebno, da ljubili bi, eno je potrebno, Baraga uči. Eno je potrebno, da Jezusa spoznam, eno je potrebno, da se mu predam.» Glavni junak je bil to leto Friderik Irenej Baraga, slovenski misijonar med Indijanci v Severni Ameriki. V letu 2018 je minilo namreč ravno 150 let od njegove smrti. Oratorij je to leto obiskalo 36 otrok, za katere je skrbelo 16 animatorjev skupaj z župnikom Jožetom Motalnom. Oratorij je zaznamoval tudi obisk skavtov iz Maribora, ki so otroke poučili o skavtskih veščinah in jih tako opremili z znanjem

preživetja v naravi. V duhu misijonarja Barage je tudi misijonarka Zvonka predstavila poslanstvo v misijonu. Otroci današnjega časa so preplavljeni s ponodbami vseh vrst, zato me še toliko bolj veseli, da se kaplška mladina v tako velikem številu udeležuje oratorijskega dogajanja, ki jim poleg zabave ponuja tudi versko rast. Saj je oratorij šola, ker nas lahko nauči marsikaj za življenje; je dvorišče, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je dom, ki sprejema vsakega; in končno, oratorij je župnija, ki uvaja v življenje vere. V letu 2019 se veselimo že jubilejnega 10. oratorija.

Mitja Garmut



Oratorij 2018 v župniji Brezno

Začetek poletnih šolskih počitnic je bil tudi letos v župniji Brezno zelo živahen, med 27. 6. in 30. 6. se je namreč odvijal že trinajsti oratorij. Glavni letošnji lik oratorija je bil največji slovenski misijonar v Severni Ameriki škof Irenej Friderik Baraga, ki je večino svojega življenja namenil misijonarjenju med Indijanci. Naše skupne dneve smo animatorji in otroci pričenjali s petjem oratorijske himne in jutranjo molitvijo, vsak dan pa smo si ogledali tudi del zgodbe, ki smo jo animatorji med pripravami





uspeli posneti. Pri katehezah smo bili razdeljeni v tri skupine in smo vsak po svoje poskušali iz zgodbe Friderika Barage izluščiti krščanske nauke in sporočila tudi za naša življenja. Letos nas je na oratoriju obiskala gospa Zvonka Motaln, ki je bila kar 6 let misijonarka na Papui Novi Gvineji. Ostale dni smo na delavnicah postavljali taborniški šotor, izdelovali sveče in se pomerili v lokostrelstvu. Kuharske vode smo letos popolnoma prevzeli animatorji, ali bolje rečeno, to sta storili animatorki Niki. Že prejšnja leta sta dokazali, da se je z njima težko kosati v kuhinji, s kosili, ki sta nam jih pripravili letos na oratoriju, pa sta to samo še potrdili. Popoldneve smo namenili

velikim igram, ki smo jih zaradi dežja v večini izvedli za zidovi župnišča, zelo uspešno pa so bile tudi letos izvedene nočne igre. Zadnji dan smo naše dni zaokrožili še s sveto mašo. Rada bi se zahvalila vsem, ki so tako ali drugače pomagali pri soustvarjanju in izvedbi oratorija, vsem staršem za zaupanje ter otrokom za vso njihovo dobro voljo in pozitivno energijo. Geslo oratorija je bilo: Eno je potrebno. Animatorji upamo, da smo otrokom uspeli pokazati, kaj je to eno, ki naj jih vodi in za kar naj se v življenju trudijo. In to je Ljubezen.

Nina Zavratnik



Ožbaltška nedelja 2018

Mladostni spomini na Ožbaltško nedeljo so vedno prežeti s kančkom nostalgije. Že priprave na ta dan so imele pridih prihajajočega praznika, za katerega Ožbaltčani radi rečemo, da je to praznik samo nas Ožbaltčanov, pa čeprav že po tradiciji povabimo sorodnike, prijatelje, znance, da skupaj praznujemo našo lepo nedeljo. Nekdanji prebivalci Ožbalta se za ta praznik radi vračajo v rodno vas.



Cerkev so praznično okrasili z venci iz bršljana, ki so jih gospodinjice skrbno pripravile. Pred vhodom v cerkev pa so postavili breze. V zgodnjem nedeljskem jutru so »kramarji«, kot smo jim rekli, z najrazličnejšo ponudbo že postavljali stojnice. Starejši vedo povedati, da je stal na ta dan na dvorišču današnje kmetijske zadruga celo vrtiljak, na katerem se je zabavalo mlado in staro. Tudi pritrkavanje, ki je odmevalo iz zvonika, je nakazovalo, da je ta dan v naši fari slavnostno. V vaški gostilni je bilo živo že vse od jutra, saj so številni romarji od blizu in daleč radi zavili vanjo ter si pred ali po maši privezali dušo.



Seveda pa popoldan ni smela manjkati veselica, ki je po navadi trajala pozno v noč.

Z leti je Ožbaltška nedelja počasi izgubljala svoj sijaj. Najprej so izginili »kramarji«, pa tudi število romarjev ni bilo več takšno kot nekoč.

Pred leti smo se odločili temu prazniku vrniti staro slavo in smo na župnijskem dvorišču začeli postavljati stojnice s ponudniki domače obrti iz lokalnega okolja. Po slovesni sv. maši pa tudi pripravimo kratek skeč. Slovesnost naše lepe nedelje so še polepšale različne pihalne godbe, tudi iz sosednje Avstrije.



Ko pa je lansko pomlad zaprla svoja vrata vaška gostilna, smo se pred Ožbaltško nedeljo začeli zaskrbljeni spraševati, le kakšna bo naša lepa nedelja z zaprto gostilno in brez veselice. Celo najstarejši ne pomnijo, da bi bila kdaj gostilna na ta dan zaprta.

Po začetni zaskrbljenosti je padla ideja, da bi namesto veselice pripravili druženje kar na župnijskem dvorišču. Tudi skeč po maši se je prav



tako nanašal na zaprtje gostilne. Poskrbeli smo za pogostitev, muzikantje iz Kaple pa so nam priskočili na pomoč ter s svojo glasbo popestrili dogajanje.

Dobra volja, trud in iskrena želja, da bi popestrili praznovanje, so se izkazali za pravo odločitev, saj sta nasmeh na obrazih prisotnih in veselo druženje to potrdila.

Zahvala vsem, ki ste kakorkoli pripomogli pri pripravi Ožbalske lepe nedelje, zato pa drži da: »V OŽBALTU JE VEDNO FAJN.«

Boštjan Golob

Veselimo se življenja in lepote zahajajočega sonca

So dnevi, so leta in so pomladi, ko se imamo preprosto radi;

so trenutki, ko je treba na novo začeti in so ljudje, ki jih je treba preprosto objeti. Ta svet je lep, če nekemu nekaj daš;

ta svet je lep, če nekoga rad imaš, če stisneš roko komu, ki ga kaj boli;

ta svet je lep, če si človek do ljudi.

Tone Pavček

Vsako leto se veselimo v mesecu juniju, ko je narava obdana s cvetovi in toploto poletja. Radi se družimo in srečujemo z našimi starejšimi in bolnimi župljani iz župnije Brezno. Tako smo tudi v letu 2018 pripravili srečanje starejših in bolnih župljanov v mesecu juniju. Zberemo se pri sv. maši, da se Bogu zahvalimo za dar našega življenja in se priporočimo Mariji v nebo vzeti s prošnjo za zdravje in da nas varuje in spremlja na poti našega življenja.

Gospodove besede nas spodbujajo, da starejši človek ne sme biti pozabljen, saj je bil nekoč mlad, deloven in odgovoren za dom in domovino. Veliko je ustvarjal za sebe in za mlajše rodove, da bi nekoč bil sprejet v času zahajajočega sonca.

Bog ga neizmerno ljubi, s to ljubeznijo ga sprejmimo in mu pomagamo v težkih trenutkih njegovega

življenja. Na koncu sv. maše je v naših srcih veselje, mir in zahvala vsem in dobremu Bogu.

Po maši vse povabimo v župnijsko kuhinjo, da se poveselimo in naužijemo dobrot naše pridne kuharice in župljanov. Veselimo se druženja in srečanja s starejšimi in s pogovori z njimi začutimo njihovo veselje, da še radi pridejo k maši in da se prihodnje leto spet srečamo.

Zahvala starega človeka

Naj bodo blagoslovljeni tisti, ki me gledajo s prijaznimi očmi.

Naj bodo blagoslovljeni tisti, ki razumejo moje trudne korake.

Naj bodo blagoslovljeni tisti, ki toplo stisnejo moje tresoče se roke.

Naj bodo blagoslovljeni tisti, ki se spomnijo v moji osamljenosti.

Naj bodo blagoslovljeni tisti, ki so mi blizu v mojem trpljenju.

Naj bo naše življenje lepota in veselje v času zahajajočega sonca, ki s svojimi žarki obdaja biser neba in zemlje.

*Župnijska Karitas Brezno
Jožica Tomšič*

Cvetna sobota v domu starejših v Radljah

Članice Župnijskega Karitasa smo vsako leto povabljene na cvetno soboto v Dom ostarelih v Radlje ob Dravi, da obiščemo bolnike. Ker je cvetna nedelja in velika noč, jim pripravimo darila. V paketku so pisanke, oranžne v znamenju velike noči, dodamo še butare, okrašene z rožicami in voščilnica.

Vsi se zberemo v jedilnici Doma. Sprejmejo nas prijazne delavke Doma skupaj z bolniki, ki se že veselijo našega obiska. Začnemo sv. mašo in blagoslov butar, nato vse bolnike namestijo v sobe, da jih lahko obiščemo.

Po seznamu, ki ga dobimo, smo obiskali enaintrideset bolnikov.

Z ljubeznijo pristopimo k bolnikom in se z njimi pogovarjamo, da začutijo, da jih imamo radi in jim podarimo darilce, ki jim veliko pomeni. V njih se prebudijo spomini na leta, ko so bili doma. Iz njihovih src prihaja veselje in zahvala, da niso pozabljeni.

Veseli smo, ko se vračamo domov, da smo osrečili starejše in bolne, ki čakajo na obisk in prijazno besedo svojih bližnjih.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri pripravi paketov, izdelavi butar, voščilnici, rožic in smo veseli, da smo skupaj osrečili starejše in bolne v Domu Radlje.

*Župnijska Karitas Brezno
Jožica Tomšič
Cvetka Vogrin*



Planinci in naše poti

V letu 2018 smo praznovali 50 let Koroške planinske poti, ki poteka po obronkih treh koroških dolin – Mežiške, Dravske in Mislinjske in povezuje pogorja Karavank, Pohorja, Kozjaka in Savinjskih Alp.

Že dolgo časa je bila s strani krajanov Kaple in planincev želja, da bi bila kontrolna točka Koroške planinske poti tudi na Kapli na Kozjaku.

To se je v letu 2018 po prizadevanju Planinskega društva Ožbalt-Kapla in markacistov uresničilo in v nedeljo, 30. septembra, smo slovesno otvorili novo kontrolno točko s številko 7a na Kapli na Kozjaku.

Pohoda v lepem jesenskem vremenu se je udeležilo veliko udeležencev: planincev, mladih planincev OŠ Brezno-Podvelka in njihovih spremljevalcev, krajanov Kaple in 7 varovancev Centra za usposabljanje, delo in varstvo Črna.

Podali smo se po delu Koroške planinske poti proti Sršenovemu vrhu. Pohod je minil v prijetnem vzdušju, ob klepetu in občudovanju razgledov. Na prijetnem soncu smo si privoščili malico in počitek pri Sršenovi kmetiji. Vrnili smo se na Kaplo k Okrepčevalnici Olga, kjer je sledil slavnostni del.

Po planinski himni sta podžupan Občine Podvelka in načelnik markacistov PD Ožbalt-Kapla slovesno predala v uporabo novo vpisno skrinjo, vpisno knjigo in žig KPP s številko 7a.

Vabimo vas, da prehodite KPP in da obiščete mesta z žigom v naši občini: 7a Kapla, 8 Sršenov vrh, 9 Ožbalt in 10 Lovska koča Klančnik.

Varen korak in lepa planinska doživetja!

*PD Ožbalt-Kapla
Veronika Pažek*



Sršenov vrh po ujmi

*Veliko je poti, ki vodijo v neznano,
a naše planinske poti nikoli ne v prazno,
ker so z namenom narejene,
skrbno načrtovane in z markacijami označene.*

*Poti široke ozke včasih neprehodne,
a markacistom so naj ljube,
tiste ozke s travo posejane,
vse te stezice, ki vodijo skoz meglice.*

*Te so najlepše mehke gladke,
kot tepih pod nogami
in rosa boža nam kolena,
ko vzpenjamo se do grebena.*

*A kadar pridirva vihar, mogočen strašen,
ruva tudi drevesa, prekriža pot,
podira vse pod sabo,
takrat ne vemo, kod ne kam,
dokler se vse ne umiri,
in pot na novo naredi.*

*To bilo je tudi na Koroškem,
kaj ta vihar je naredil,
Sršenov vrh v čistino spremenil.*

*Ko so lastniki gozdov spravilo lesa naredili,
smo markacisti ugotovili,
da ni več markacij niti oznak
in pohodnik res ne ve ne kam ne kod.*

*V nedeljo 6. junija je Drago delo organiziral,
da smo markacije proti Sršenovem vrhu obnovili
in tam vse na novo označili,
saj ni ostalo ne markacij ne oznak.*

*Res vsa drevesa je polomilo in čistino naredilo.
Misel mi odtava na burjo tu gori,
ta moč narave, sila ki lomi,
kak hrup je nastal, da vse pod sabo je izravnal.*

*Tu na Sršenu je res vse drugače,
le naše nove oznake povedo,
da smo res na vrhu - Sršenovem vrhu,
ki ga ujma je spremenila,
saj narava je svojo moč potrdila.*

Malčka Kvasnik



Žegnanje v Kortah



Planinci PD Ožbalt-Kapla smo se 22. julija 2018 udeležili tradicionalnega žegnanja v Kortah.

Korte so majhna vas nad Železno Kaplo v Avstriji, blizu mejnega prehoda Jezersko. Vsako leto se na 3. nedeljo v juliju tu zberejo domačini in njihovi prijatelji iz Slovenije na tradicionalno "Korško žegnanje".

Zapeljali smo se po barviti ozki Korški soteski (Trögerner Klamm) imenovani tudi soteski Skozi peči in se pri kažipotu za Kortsco cerkev peš podali skozi gozd. Po nekaj kilometrih prijetne poti smo prispeli do cerkve sv. Križa, ki je v privatni lastnini treh kmetov, ki sami skrbijo za njeno obnovo in vzdrževanje.



Od tukaj so čudoviti razgledi, še posebej na bližnji Obir.

Najprej smo se udeležili svete maše, potem pa je sledilo prijetno druženje pod košatimi lipami z lepim kulturnim programom in nagovorom župana Železne Kaple g. Smrtnikom. Pozdravil je tudi nas, saj je dober prijatelj našega Draga, ki je tukaj že skoraj domačin.

Preživeli smo prijeten dan, ki je napolnil tako srce in duha.

*Nada Zlodej
PD Ožbalt-Kapla*



Spominski dan na Tatjano in Igorja pod goro Viš (Jof Fuart)

VIŠ S TEBOJ ...

*Ko meglice se v večer,
preko vrhov spustijo
in na nebu tisoče zvezd
nad nami zažarijo,
pridejo na plan
vsi ti spomini,
nate Igor,
k sveži bolečini,
v naših srcih tvoje
se oči še vedno iskrijo,
se s praznino stola
tvojega v kavarni zdaj borijo,
misel tja v tvojo
Zajzero uteče,
kjer s Tatjano sta delila,
tisti nagrajeni košček sreče,
duši zdaj počivata v naročju
Viša tvojega med svetimi gorami,
objeti v čudovite Alpe,
kjer planika v jutru se predrami ...*

(Odlomek iz pesmi Mitje Miklavčiča – Mikla, ki jo je zapisal nekaj dni po njuni tragični smrti).

Vsak izmed nas postavlja kamenčke v svoj mozaik življenja. Včasih mozaik naenkrat postane drugačnega oblika in barv. Tudi moj se je od tistega usodnega dne, ko je kruta usoda vzela tebe, moj dragi brat Igor in tvojo Tatjano, spremenil, zelo spremenil. Ni minil dan, da v mislih ne bi objela tebe in tvoje gore. Dobila sem nove prijatelje, gornike, in vsak izmed njih mi je odpiral nova videnja o gorah. Dan za dnem sem prebiral zapise o Viški planini in vršacih nad njo, še posebej Višem. Iz dneva v dan bolj je zorela želja, da pojdem tja, na tisto sveto mesto in se dotaknem tiste skale, pridem do tja, kjer bo večno domovala tvoja, vajina energija.

Spominski pohod na Tatjano in Igorja je bil sicer načrtovan že za september 2017, a je žal zaradi slabih vremenskih pogojev odpadel. Verjetno z razlogom, kajti vse v življenju se zgodi z razlogom.

Pravijo, da mora vsaka pot dozoreti in dozorela je, 8. septembra 2018.

Že nekaj dni pred našim pohodom sem pripravila vse kar mora z nami. Večer pred odhodom sem predala spominsko ploščo za Igorja Dragu, ki jo je sprejel z izjemnim spoštovanjem in jo potem vso pot nosil v svojem nahrbtniku. Pozno zvečer sem na vrtu nabrala rožic, šopek povezan z rožmarinom, za Igorja in Tatjano.

Neka nadnaravna sila je umirila moje misli in me utonila v spanec ter pripravila na jutro, rano jutro, ko sem se z Veroniko in Dragom odpeljala na pot. Na Viču so se nam pridružili še Irena, Stane, Marijan, Marta in Bojan. Naša pot je potekala čez Avstrijo tja do Trbiža, mimo Rabeljskega jezera in odcepa za Viško planino, kjer je bilo naše zbirno mesto.

Čeprav smo se z nekaterimi videli prvič, se je zdelo, da se poznamo že od nekdaj. Pristrčno srečanje prijateljev Tatjane in Igorja, prijateljev, ki nosimo vsak svoje čudovite in nepozabne spomine nanju in danes s skupnim ciljem: prehoditi pot, ki jima je bila tako draga in se jima pokloniti.

Od tukaj so nekateri že nadaljevali pot peš, nekaj se nas je odpeljalo do Viške planine.

Ob prihodu na Viško planino se vznemirim, pogoltnem solze žalosti in hkrati sreče. Sama sebi izrečem besede: «Igor, tukaj sem. Prihajam k tebi.» Verjetno so moji prijatelji, vsi izkušeni gorniki, začutili moje misli in jih takoj preusmerili.

Fantje so uredili vse potrebno in naša pot proti koči Corsi se je začela. Zdelo se mi je, da so izbrali najzahtevnejši dostop, a so že vedeli zakaj. Verjetno je bilo potrebno preveriti moje sposobnosti. Koraki so bili zdaj lažji zdaj težji, a ob takšni ekipi in s tako gorečo željo, je bil vsak korak lažji. Neizmerno ponosna na vse.

Po skoraj dveurni hoji pred seboj ozrem kočo Corsi. Zarosijo se mi oči. Spomnim se Igorjevih besed:



Začetek naše poti

«Tukaj se vedno ozrem nazaj proti Višu ...» Tudi moj pogled je objel goro nad kočo in zastal tam nekje.

Na koči se najprej srečam z oskrbnikom Cristianom, Igorjevim velikim prijateljem in tudi pobudnikom spominskega pohoda. Cristiano mi želi v trenutku povedati vse, izraz na njegovem obrazu in solze v očeh govorijo zgodbo o velikem prijateljstvu. Na koči nas pričaka tudi Silvo, prav tako Igorjev velik prijatelj.



Risba Igorja v koči Corsi

Po kratkem počitku in srčnih pogovorih sledi najzahtevnejše. Časa za razmišljanje ni, saj me Vesna in Marijan začneta pripravljati. Varnostni pas, naveza, samovarovanje, rokavice, čelada in še kaj so v trenutku nameščeni. Začenjamo pot. Pred vstopom v skalo še zadnjič vprašam: « Bom zmogla.» Vsi so bili enotni. Zmogla boš. S pogledom sem obšla vse. Čutila sem, kako zelo vsi čutijo z menoj.

Prvi koraki v skali. Sledila sem Marijanovim nasvetom, ki me je imel v navezi, in Stanetovim za menoj. Vsak korak je bil natančno odmerjen in preverjen. Tokrat so bili koraki zelo težki, a počutila sem se izjemno varno, saj sem bila z najboljšimi.

Počasi in zanesljivo smo se bližali mestu žalosti. Bilo je potrebno samo še skozi preduh. Marijan je želel, da stopim prva. Previdno stopam do mesta, kjer sta bila najdena. Silvo je položil slovensko zastavo. Naslonim se na skalo. V meni vihra bolečina vseh bolečin. Ne vem, koliko časa je trajalo, a vem, da so bili v tišini vsi z menoj.

Sledila je namestitvev spominske plošče. Izjemno so se potrudili, Drago in fantje. Nemo jih opazujem. Neizmerno sem jim hvaležna.

Dolgo smo ostali. Prižgali smo svečke in položili rože ter tukaj pustili vsak svoje misli.



Na mestu žalosti

Sledila je pot nazaj do kočice. Počasi in varno smo sestopili. Ob sestopu sem se ulegla v travo, zakričala od ponosa in hvaležnosti, da mi je uspelo.

V koči ostanemo še dolgo. To je bil tudi čas, da se zahvalim Cristianu, mojim Pohorcem in vsem prijateljem.

Ko smo se vračali v dolino, sem se kot vedno, Igor, zazrla nazaj v steno Viša. Bil je čarobno lep, obarvan z zlatim soncem. In za trenutek se mi je zazdelo, da vidim Igorja, kako mi maha.

*Nada Zlodej
PD Ožbalt-Kapla*

Bazenska lovška razstava na Kapli

Lovci Lovskogojitvenega bazena (LGB) Radlje ob Dravi, ki ga sestavljajo LD Janžev Vrh, LD Kapla, LD Podvelka, LD Radlje ob Dravi in LD Remšnik, združuje 288 članov in članic ter 8 lovskih pripravnikov in obsega 17.116 ha lovni površin, so 17. februarja 2019 na Kapli pripravili pregledno lovsko razstavo uplenjene divjadi in lovskih trofej za leto 2018. Tokrat je razstavo organizirala LD Kapla (vsako leto je pregled v drugi LD).

Starešina LD Kapla Jože Pušnik je pozdravil in nagovoril številne zbrane člane LGB Radlje ob Dravi in goste. V nadaljevanju je predsednik LGB Radlje ob Dravi Slavko Prah predstavil LGB Radlje ob Dravi. Povedal je, da analiza odvzema divjadi iz lovišč v letu 2018, za katero so podatki vzeti iz informacijskega sistema Lisjak, kaže na skupno uresničitev odvzema LGB Radlje ob Dravi v višini 87,85 % pri parkljarjih in uresničitev odvzema v višini 107,10 % pri mali divjadi. Pri tej so dosegli dobre rezultate: pri

odvzemu lisic 100,75 %, jazbecu 118,18 %, kuni belici 119,23 %, najmanjša pa je uresničitev odvzema pri fazanu (33,33 %) in poljskem zajcu (71,43 %).

Predsednik Prah je svoje poročilo sklenil: »Izvajanje lova je samo ena vrsta dejavnosti nas lovcev. So še številne druge in za naš LGB lahko povem, da opravimo veliko število prostovoljnih ur v in izven lovišča. Dobro sodelujemo z lokalno skupnostjo in drugimi društvi, na ravni Pohorskega LUO in LZ Maribor pa konstruktivno s predlogi. Posebej aktivni in uspešni smo na področju lovskega strelstva, saj v našem LGB prirejamo tekmovanja na ravni LD in na ravni treh lovskih zvez, to je Kurnikov memorial ter na ravni Lovske zveze Slovenije, na tej ravni smo organizirali tudi državno prvenstvo za veterane in super veterane. S ponosom lahko povem, da strelci iz našega LGB številčno in kakovostno tekmujejo tudi na najvišjem nivoju v Sloveniji. Druženja na raznih srečanjih so vedno prijetna in spoštovanja



Lovci in gostje poslušajo nagovor starešine LD Kapla Jožeta Pušnika. V prvi vrsti od leve: predsednik LZ Maribor Marjan Gselman, predsednik LGB Radlje ob Dravi Slavko Prah in predavatelj dr. Marjan Toš



Lovci in gostje so si z zanimanjem ogledali pregledno razstavo lanskih trofej iz petih lovskih družin Lovskogojitvenega bazena Radlje ob Dravi

vredna. Vsako leto izpeljemo vse načrtovane prireditve od lovske razstave, strelskih tekem, do raznih obletnic delovanja. Naj tako tudi ostane. S tega mesta se danes zahvaljujem vsem petim družinam za opravljeno delo v preteklem letu, LZ Maribor za pomoč in dobro sodelovanje, lovcem LD Kapla za vzorno pripravljeno lovsko razstavo, vsem vam pa za današnji obisk.«

Kot vsako leto je bilo tudi letos ob razstavi strokovno predavanje, tokrat je bila tema Problematika male divjadi; vzroki in posledice drastičnega upadanja številčnosti ter možnosti lovske organizacije za izboljšanje razmer. Predavatelj dr. Marjan Toš je nazorno, s številnimi fotografijami, zanimivo in poučno predstavil problematiko upadanja številčnosti male divjadi. Navedel je vzroke za to stanje s konkretnimi primeri v naravi ter poudaril možnosti in ukrepe za izboljšanje tega zaskrbljujočega stanja.

Predavanje je zaključil z biblično mislijo: »Sej, kar si in kar imaš, da bodo peli žanjci, ko pridejo jutri žet.« In dodal: »Bomo jutri še lahko želi, dragi lovski sodrugi? Razmišljajmo skupaj in iščimo razumne odgovore, da ne bo res prepozno še za tista polja, na katerih nam še raste setev. Hvala in lepo nedeljo vam želim.«

Zbrane je pozdravil in nagovoril tudi predsednik LZ Maribor Marjan Gselman. Med drugim je lovce seznanil z aktualnostmi v LZ Maribor in pohvalil opravljeno delo LGB Radlje ob Dravi v letu 2018. V imenu župana Občine Podvelka Antona Kovšeta, inž., je lovce pozdravil avtor tega prispevka. Pester kulturni program so pripravili rogisti LZ Maribor in Ljudske pevke s Kaple. Nato je sledilo odprtje razstave in njen ogled.

Mag. Jože Marhl

Peter Volmajer – skrben gospodar gozda

Petru Volmajerju iz Zgornje Kaple je Zavod za gozdove Slovenije, Območna enota Maribor, v Občini Podvelka ob tednu gozdov v letu 2019, 28. maja 2019, podelil naziv Skrben gospodar gozda.

Peter je od očeta leta 2005 prevzel kmetijo na Zgornji Kapli, kjer uspešno vodi mešano kmetijo s poudarkom na govedoreji in gozdarstvu. Za proizvode na kmetiji ima pridobljen tudi ekološki certifikat.

Kmetijo je decembra leta 2017 prizadel močan vetrolom. Peter se je sanacije gozda po ujmi lotil med prvimi, saj se je zavedal, da je hitra sanacija zelo pomembna za preprečevanje razvoja podlubnikov. Delno je te površine tudi že obnovil z zasaditvijo.

Dokaj visoka lesna zaloga, ob sorazmerno ugodni starostni strukturi in dobrem zdravstvenem stanju gozda, je odraz skrbnega in načrtnega dela ter opravljenih negovalnih del, ki jih vse lastnik opravi sam. V gozd je bilo precej vlaganj, saj odpiranje gozdnih površin na strminah zahteva več znanja, sredstev in dela. Sedaj so vse pravilne poti dobro vzdrževane, kar je nujno za redni nadzor in spravilo posekanega drevja.

Peter je človek, ki spoštuje in gradi dobre medsosedske odnose ter sosedom ne odreče pomoči, če jo potrebujejo. Tudi njegov odnos z revirnim gozdarjem in z Zavodom za gozdove ter Kmetijsko svetovalno službo temelji na pozitivni drži, zato je sodelovanje v obojestransko zadovoljstvo.

Mag. Jože Marhl



Gasilsko vozilo v novi preobleki in s posodobljeno opremo



V garaži PGD Brezno-Podvelka je zopet v pripravljenosti gasilsko vozilo GV-1, ki je v novi preobleki in s posodobljeno opremo za uspešno izvajanje različnih intervencij. V vozilu, ki je letnik 1997, je vgrajen nov zvočni sistem, celotna

nadgradnja na vozilu, stikalna lestev do višine 12 m in celotno ličenje vozila. Stroški obnove in posodobitve so znašali 10.900,00 €, od tega je Občina Podvelka prispevala 8.000,00 €, preostalih 2.900,00 € pa so gasilci zbrali sami z različnimi akcijami.



Ob slovesnem prevzemu obnovljenega vozila pred gasilskim domom v Breznu, 8. februarja 2019, kjer so se zbrali številni gasilci tudi iz sosednjih gasilskih društev in občani, je zbrane nagovoril poveljnik PGD Brezno-Podvelka, Simon Šauperl. Podaril je, da je bila posodobitev vozila nujna in se med drugim zahvalil županu Občine Podvelka Antonu Kovšetu, inž., za finančno pomoč občine.

Sledila je pogostitev zbranih in družabno srečanje.

Mag. Jože Marhl

Beseda o PGD Ožbalt

Spoštovani krajanji in krajanke Občine Podvelka

Gasilsko društvo Ožbalt se trudi na področju zaščite in reševanja v VS Ožbalt ter smo tudi prvi posredovalci tudi na območju VS Kapla. Skozi vso leto se izobražujemo ter obiskujemo razna predavanja na območju Gasilske zveze. V letu 2018 smo bili zelo pridni, saj smo z lastnimi sredstvi in pridnimi rokami gasilcev obnovili dvorano. Tukaj se moram zahvaliti Občini Podvelka, ker nam je priskočila na pomoč pri namestitvi novega poda v dvorani.

V letu 2020 bo naše društvo praznovalo okroglo jubilejno 70. obletnico društva. Društvo je bilo ustanovljeno 8. 10. 1950 ob 14.00 uri.

Gasilci smo županu izrazili željo, da nujno potrebujemo vozilo za pomoč reševalni službi kot prvi posredovalci in tudi za prevoz moštva in mladine.

Še naprej se bomo trudili zagotavljati požarno varnost in krajanom pomagati na drugih področjih.

Na pomoč!

*Podpredsednica PGD Ožbalt
Marcela Čas*



Že 11. tradicionalni šoferski veleslalom

Združenje šoferjev in avtomehanikov Podvelka, ki ga vodi Jože Jeseničnik, je tudi v letošnjem januarju organiziralo veleslalom za svoje članice in člane. Tokrat je bil že enajsti veleslalom, izveden pa je bil na smučišču Bukovnik pri Dravogradu.

V ženski konkurenci je prvo mesto osvojila Eva Ošlak, drugo Tatjana Marsel in tretje mesto Nada Kamenšak. V moški ekipi do 50 let starosti je na najvišjo stopničko stopil Milan Krstič, na drugo Tomaž Ošlak, tretjo stopničko pa je osvojil Jaka Kure. Med moškimi starimi nad 50 let je zlato osvojil Iztok Helbl, srebro Aleksander Žigart, bron pa Franc Sebanc. Najstarejši tekmovalac je bil Ivo Grabner, ki je za nagrado prejel suho salamo.

Mag. Jože Marhl



Skupina udeleženk in udeležencev 11. šoferskega veleslalomu s predsednikom ZŠAM Podvelka Jožetom Jeseničnikom (v prvi vrsti v sredini)



Športno društvo Ožbalt ob Dravi raste s športom

Naša največja pridobitev in hkrati dosežek prejšnjega leta je bil uspešno izveden projekt »Rastemo s športom«, ki smo ga izvedli skupaj s športnim društvom Kapla (bili smo, smo in bomo OK). Projekt je bil razpisan v okviru projekta podjetja Dm, kjer smo najprej zmagali na razpisu v hudi konkurenci in kasneje uspešno izvedli »športne urice« za naše najmlajše.

Aktivno delo pod mentorstvom strokovnjakov za posamezne športne discipline je vsako nedeljo popoldne od junija do oktobra razveselilo številne mlade, ki so aktivno preživljali svoj prosti čas, se spoznali z različnimi športnimi disciplinami in se med sabo družili v živo (in ne preko FB, Messengerja, drugo ...).

Celotno dogajanje je podprla tudi Občina Podvelka, ki je dober projekt in zavzetost mladih podprla z možnostjo koriščenja telovadnice za treninge odbojke ter nabavila žoge. Pozitivno energijo mladih pa bomo poskušali vzdrževati s športnimi projekti obeh društev tudi v prihodnje.

Vse bralke in bralce Flosarja vabimo k aktivnemu preživljanju prostega časa v naravi in pri športnih projektih naših društev skozi vso leto.

Športni pozdrav

Mag. Peter Verčko
Predsednik ŠD Ožbalt ob Dravi



Vsebina

Beseda urednika	2
Nagovor župana	3
Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2019	6
Vaška skupnost Lehen	8
VS Podvelka v preteklem letu	10
V Ožbaltu je vedno fajn!.....	12
Le kaj vidiš na tej Kapli	13
Oris vasi Brezno - od izvora do 20. stoletja.....	15
Na obisku pri jubilarjih	17
Beseda naših osnovnošolcev	20
Osnovnošolci s Kaple to leto z Zarjo in Svitom.....	22
Vrtec v naravi na ČŠOD Škorpigon	23
Kulturni dom v novi preobleki.....	24
Krajevna organizacija borcev za vrednote NOB je bila dejavna v letu 2018.....	25
Druženje članov Koronarnega kluba Dravske doline v Lehnu.....	26
Vsakdo ima svoje zdravje v svojih rokah.....	28
Zakaj plastika?	29
Skupaj stopimo po medoviti (pravi) poti.....	30
Kaki jabolko – hrana bogov	32
Društvo Invalid Brezno-Podvelka ima novo vodstvo	33
V Breznu je bilo slovesno in veselo	34
Kovačija pri Kovaču – ta večer.	36
Množično in veselo na pustno soboto v Breznu	36
Kuhamo in igramo na Ruški koči	37
Župnije Brezno, Kapla in Sv. Ožbalt – živeti v harmoniji drug z drugim.....	39
Oratorij 2018 v župniji Kapla	41
Oratorij 2018 v župniji Brezno	41
Ožbaltska nedelja 2018.....	43
Veselimo se življenja in lepote zahajajočega sonca.....	44
Cvetna sobota v domu starejših v Radljah	45
Planinci in naše poti	46
Sršenov vrh po ujmi.....	47
Žeganje v Kortah.....	48
Spominski dan na Tatjano in Igorja pod goro Viš (Jof Fuart)	49
Bazenska lovska razstava na Kapli	51
Peter Volmajer – skrben gospodar gozda	53
Gasilsko vozilo v novi preobleki in s posodobljeno opremo.....	54
Beseda o PGD Ožbalt	55
Že 11. tradicionalni šoferski veleslalom	56
Športno društvo Ožbalt ob Dravi raste s športom	57
Občina Podvelka praznuje 20. občinski praznik.....	60

TRGOVINA LOPA

**Husqvarna LC 247S**

- širina košnje 47 cm
- Briggs&Stratton 450e 125 cm³
- pogon na zadnja kolesa
- kompozitno ohišje
- pobiranje/zadnji izmet
- centralna nastavitvev košnje
- DARILO: SET ZA MULČENJE



www.lopa.si

namesto € 499

samo € 424,15****Samo za občane Občine Podvelka!**

*Akcija velja ob plačilu z gotovino in do odprodaje zalog. Cene vsebujejo DDV.

Kosarjeva ulica 4, 2000 Maribor, 051 640 660, trgovina@lopa.si

GEOMERITVE

GEOMERITVE d.o.o., Slovenj Gradec
t: 02 88 21 320, e: info@geomeritve.si
www.geomeritve.si

že 20 let za vse geodetske storitve

**KOROŠKI
ZIDAR**

Boštjan VEZOVIK s.p.

Sv. Primož na Pohorju 67b
2367 Vuzenica
tel.: (02) 8790 183
www.koroskizidar.si

Davčna številka: SI54942349
Boštjan: 041 788 489
Email: koroski.zidar@siol.net

SVETOVANJE IN NAČRTOVANJE
SAJENJE IN UREJANJE OKOLJA
NEGA DREVES
ZATRAVITVE
VZDRŽEVANJE
VRTNI CENTER
SPLETNA TRGOVINA

ČE MORA KRUTO PASTI ALI NEŽNO RASTI...

www.moqa.eu

**REMOPLAST***Oblikujemo življenjski prostor.*

Koroška lekarna



POČITNIŠKA HIŠA

KAPLA na KOZJAKU

✉ hisamedbrezami@gmail.com

☎ + 386(0) 51 253 605

f @HisaMedBrezami

HIŠA MED BREZAMI

Občina Podvelka praznuje

20. občinski praznik

JULIJ

SOBOTA, 13. JULIJ

14.00 Igrišče Lehen. Turnir KMN Lehen v malem nogometu. Organizator: ŠD Drvar Lehen.

SOBOTA, 20. JULIJ

10.00 Športno rekreacijski prostor v Breznu: tekmovanje v ruskem kegljanju, občinski pokal.
Organizator: Društvo Invalid Brezno – Podvelka.

SOBOTA, 27. JULIJ

11.00 Pri Urbančevi koči pri Pomniku NOB v Lehnu. Spominska slovesnost.
Organizator: KO borcev za vrednote NOB Podvelka.

SREDA, 31. JULIJ

11.00 Cerkev Sv. Ignacija na Rdečem Bregu. V čast sv. Ignacija, sveta maša.

AVGUST

SOBOTA, 3. AVGUST

9.00 Občinski pokal v streljanju na lovski koči pri Klančniku. Organizator: LD Podvelka.

NEDELJA, 4. AVGUST

8.00 in 10.00 Župnijska cerkev sv. Ožbalta. Lepa nedelja v čast sv. Ožbalta. Pri maši ob 10. uri bo procesija.
Po maši druženje na župnijskem dvorišču.

11.00 Cerkev Sv. Ignacija na Rdečem Bregu. Lepa nedelja v čast sv. Ignacija, s sveto mašo in procesijo.
Po maši druženje s pogostitvijo na Lovski koči pri Klančniku.

SREDA, 7. AVGUST

18.00 Sejna soba Občine Podvelka: Slavnostna seja Občine Podvelka.

NEDELJA, 11. AVGUST

10.00 Janževski Vrh, kapelica Sv. Maksimilijana Kolbe (Pri Mariji). Sveta maša ob prazniku zavetnika.

SREDA, 14. AVGUST

Igrišče na Kapli. Nočni turnir v malem nogometu.

19.00 Cerkev Brezno. Farno žegnanje - na predvečer praznika sv. maša, nato procesija z lučkami,
blagoslov in postavitve klopotca.

SOBOTA, 17. AVGUST

Dan Kaple. Triatlon in druge aktivnosti.

17.00 Športni park v Ožbaltu: Dnevno – nočni turnir v odbojki na mivki.

OD SREDE, 21. DO NEDELJE, 25. AVGUSTA

Župnijska cerkev in župnišče na Kapli: oratorij, počitniški dnevi za otroke.

SOBOTA, 24. AVGUST

16.00 Vaške igre ob prireditvenem šotoru pri Marlesu v Podvelki.

19.00 Osrednja slovesnost s podelitvijo priznanj in pokalov (šotor).

20.00 Veselica (šotor).

NEDELJA, 25. AVGUST

10.30 Cerkev sv. Katarine na Kapli. Lepa nedelja, sv. maša v čast sv. Katarini Aleksandrijski s procesijo.

SOBOTA, 31. AVGUST

9.30 Športno rekreacijski prostor v Breznu: 10. srečanje KMN Brezno – Podvelka.

SEPTEMBER

SOBOTA, 7. SEPTEMBER

9.00 Športno rekreacijski prostor v Breznu: turnir v petanki.

16.30 Športno rekreacijski prostor v Breznu: Veteranski turnir v nogometu med vaškimi skupnostmi.